

ພຣະຄຳພີ

ພຣະນິມິດ ຊຶ່ງຊົງສະແດງຕໍ່ໄຢຣັນ

ສະບັບ 2010

ພຣະນິມິດ

ຊຶ່ງຊົງສະແດງຕໍ່ ໂຢຮັນ

ບົດທີ 1

ຄຳນຳ

¹ການຊົງສະແດງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານແກ່ພຣະອົງເພື່ອຊົງຊີ້ແຈງໃຫ້ບັນດາຂ້ອຍໃຊ້ຂອງພຣະອົງຮູ້ເຖິງເຫດການທັງຫລາຍ ທີ່ຕ້ອງບັງເກີດຂຶ້ນໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງໃຊ້ເທວະດາຂອງພຣະອົງໄປສະແດງໝາຍສຳຄັນແກ່ ໂຢຮັນ ຂ້ອຍໃຊ້ຂອງພຣະອົງ. ²ໂຢຮັນ ເປັນ ພະຍານ ຝ່າຍ ພຣະທຳ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຝ່າຍ ຄຳ ພະຍານ ຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ທ່ານເປັນພະຍານໃນເຫດການທັງສິ້ນຊຶ່ງທ່ານໄດ້ເຫັນນັ້ນ. ³ບັນດາຜູ້ອ່ານແລະ ຜູ້ຟັງຄຳທຳນາວາຍເຫລົ່ານີ້ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຖືຮັກສາຂໍ້ຄວາມທີ່ຂຽນໄວ້ນີ້ກໍເປັນສຸກ ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ.

ຄຳສະແດງຄວາມຄຳນັບຖືເຖິງຄຣິສຕະຈັກທັງເຈັດ

⁴ຈາກ ໂຢຮັນ ຮຽນ ຄຣິສຕະຈັກທັງເຈັດທີ່ຢູ່ໃນແຂວງອາເຊຍຂໍໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງໄດ້ຮັບພຣະຄຸນແລະສັນຕິສຸກຈາກພຣະອົງ ຜູ້ຊົງດຳລົງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ, ຜູ້ຊົງດຳລົງຢູ່ໃນອະດີດ, ຜູ້ຈະສະເດັດມາໃນອະນາຄົດ ແລະ ຈາກວິນຍານທັງເຈັດທີ່ເຝົ້າຢູ່ໜ້າລາຊະບັນລັງຂອງພຣະອົງ. ⁵ແລະຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດຜູ້ຊົງເປັນພະຍານທີ່ສັດຊີ້ ແລະຊົງເປັນຜູ້ແຮກທີ່ໄດ້ຄືນມາຈາກຄວາມຕາຍ ກັບທັງຊົງຄອບຄອງກະສັດທັງຫລາຍໃນໂລກ. ພຣະອົງຊົງຮັກເຮົາທັງຫລາຍ ແລະໄດ້ຊົງບົດປ່ອຍພວກເຮົາຈາກການຜິດບາບດ້ວຍພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງ. ⁶ພຣະອົງຊົງຕັ້ງເຮົາທັງຫລາຍໄວ້ໃຫ້ເປັນອານາຈັກແລະເປັນປະໂລຫິດຂອງພຣະອົງ ພຣະກຽດແລະພຣະອານຸພາບຈົ່ງມີແຕ່ພຣະອົງສືບໆ ໄປເປັນນິດ ອາແມນ.

⁷ ເບິ່ງແມ, ພຣະອົງຈະສະເດັດມາມີເມກເປັນຂະບວນແທ້ ຕາທຸກໜ່ວຍຈະເຫັນພຣະອົງ ແລະຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ແທງພຣະອົງຈະເຫັນເໝືອນກັນ ມະນຸດທຸກຊາດທົ່ວໂລກຈະຮ້ອງໄຫ້ຮຳໂຮເພາະພຣະອົງ ຈະເປັນໄປຢ່າງນັ້ນ ອາແມນ.

⁸ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊົງດຳລົງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ, ຜູ້ຊົງດຳລົງຢູ່ໃນອະດີດ, ຜູ້ຈະສະເດັດມາໃນອະນາຄົດ, ແລະຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບສູງສຸດ ຊົງກ່າວວ່າ, “ຝ່າຍເຮົາຄືອາລະຟາແລະ ໂອເມຄາ.”

ນິມິດເຫັນບຸດມະນຸດ

⁹ຂ້າພະເຈົ້າ, ຄືໂຢຮັນ ພິນັ້ງຂອງທ່ານທັງຫລາຍ ຜູ້ເປັນເພື່ອນຮ່ວມການຍາກລຳບາກ, ຮ່ວມລາຊະອານາຈັກ, ແລະຮ່ວມຄວາມພຽນອິດທິນຊຶ່ງເປັນປະສົບການໃນພຣະເຢຊູ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມາຢູ່ທີ່ເກາະປັດໂມ ເນື່ອງດ້ວຍພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເນື່ອງດ້ວຍການເປັນພະຍານຝ່າຍ ພຣະເຢຊູ. ¹⁰ໃນວັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂ້າພະເຈົ້າປະກອບໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານແລ້ວໄດ້ຍິນພຣະສຸລະສຽງດັງມາເບື້ອງຫລັງຂ້າພະເຈົ້າເໝືອນດັງສຽງແກ. ¹¹ຊົງກ່າວວ່າ, “ອັນ

ທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນນັ້ນຈຶ່ງຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືມ້ວນ ແລ້ວຝາກໄປໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກທັງເຈັດ ຄຣິສຕະຈັກທີ່ເມືອງເອເຟໂຊ, ເມືອງຊະນິນາ, ເມືອງເປຄາໂມ, ເມືອງທົວເຕຣາ, ເມືອງຊາເດ, ເມືອງຟິລາເດັ້ນເຟຍ, ແລະທີ່ເມືອງລາວດີເກອາ.”

¹²ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຫລົງຫລັງເບິ່ງທາງພຣະສຸລະສຽງທີ່ຊົງກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນ ຄັນແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍເຫັນເຄື່ອງຮອງຕີນໂຄມທອງຄຳເຈັດອັນ. ¹³ແລະໃນຖ້າມາກາງເຄື່ອງຮອງຕີນໂຄມເຫລົ່ານັ້ນມີຜູ້ໜຶ່ງເໝືອນບຸດມະນຸດ ຊົງສວມເຄື່ອງສະຫລອງກວມພຣະບາດ ແລະຊົງຮັດສາຍປະຄົດທອງຄຳທີ່ພຣະອຸຣະຂອງພຣະອົງ. ¹⁴ພຣະສຽງແລະພຣະເກສາຂອງພຣະອົງຂາວເໝືອນຂົນແກະສີຂາວ ແລະເໝືອນດັ່ງຫິມະ ພຣະເນດຂອງພຣະອົງເໝືອນດັ່ງແປວໄຟ. ¹⁵ພຣະບາດຂອງພຣະອົງເໝືອນດັ່ງທອງເຫລືອງກັງ ເໝືອນກັບວ່າໄດ້ຫລອມໃຫ້ບໍລິສຸດແລ້ວ ພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງເໝືອນສຽງນ້ຳມາກ. ¹⁶ພຣະຫັດກ້າຂວາຂອງພຣະອົງຊົງຖືດາວເຈັດດວງ ມີພຣະແສງສອງຄົມອອກມາຈາກພຣະໂອດ ແລະພຣະພັກຂອງພຣະອົງເໝືອນດັ່ງດວງອາທິດທີ່ສ່ອງແສງກ້າ. ¹⁷ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າກໍມີລົງແທບພຣະບາດຂອງພຣະອົງ ເໝືອນດັ່ງຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວ ແຕ່ພຣະອົງຊົງຢຽດພຣະຫັດກ້າຂວາບາຍຂ້າພະເຈົ້າ ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ຢ່າຊູ່ຢ້ານ ຝ່າຍເຮົາເປັນຜູ້ຕົ້ນແລະເປັນຜູ້ປ່າຍ. ¹⁸ແລະເປັນຜູ້ມີຊີວິດຢູ່ ເຮົາໄດ້ຕາຍແລ້ວ ແຕ່ເບິ່ງແມ່, ເຮົາກໍມີຊີວິດຢູ່ຕະຫລອດໄປເປັນນິດ ແລະເຮົາຖືຂໍກະແຈແຫ່ງຄວາມຕາຍແລະແຫ່ງແດນມໍລະນາ. ¹⁹ເຫດສັນນີ້ຈຶ່ງຂຽນເຫດການທັງຫລາຍທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ຄືເຫດການທີ່ເປັນຢູ່ດຽວນີ້ ກັບທັງເຫດການທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນພາຍໜ້າເໝືອນກັນ. ²⁰ສ່ວນຄວາມເລິກລັບຂອງດວງດາວທັງເຈັດທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນໃນມືເບື້ອງຂວາຂອງເຮົາ ແລະເຄື່ອງຮອງຕີນໂຄມທອງຄຳທັງເຈັດນັ້ນ ກໍຄືດາວເຈັດດວງນັ້ນໄດ້ແກ່ທູດຂອງພຣະເຈົ້າໃນຄຣິສຕະຈັກທັງເຈັດແລະເຄື່ອງຮອງຕີນໂຄມທັງເຈັດນັ້ນໄດ້ແກ່ຄຣິສຕະຈັກທັງເຈັດ.

ບົດທີ 2

ຂຽນໄປເຖິງຄຣິສຕະຈັກເມືອງເອເຟໂຊ

¹“ຈຶ່ງຂຽນໄປຍັງທູດຂອງພຣະເຈົ້າໃນຄຣິສຕະຈັກທີ່ເມືອງເອເຟໂຊວ່າ, ‘ພຣະອົງຜູ້ຊົງຖືດາວທັງເຈັດໄວ້ໃນພຣະຫັດເບື້ອງຂວາ ແລະສະເດັດໄປມາໃນຖ້າມາກາງເຄື່ອງຮອງຕີນໂຄມທອງຄຳທັງເຈັດນັ້ນ ຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ,

²“ເຮົາຮູ້ຈັກການກະທຳຂອງເຈົ້າ, ຮູ້ຈັກຄວາມເໝືອຍຍາກແລະຄວາມພຽນອົດທົນຂອງເຈົ້າ ແລະຮູ້ຈັກວ່າເຈົ້າບໍ່ສາມາດທົນຕໍ່ຄົນຊົ່ວ ເຈົ້າໄດ້ລອງໃຈຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ອວດວ່າເປັນອັກຄະສາວົກ ແຕ່ເຂົາບໍ່ເປັນ ແລະເຈົ້າເຫັນວ່າເຂົາເປັນຄົນປອມ. ³ເຮົາຮູ້ວ່າເຈົ້າຍັງມີຄວາມອົດທົນແລະໄດ້ອົດເອົາເພາະເຫັນແກ່ນາມຂອງເຮົາ ແລະໄດ້ເມື່ອຍລ້າໄປ. ⁴ແຕ່ເຮົາມີຂໍ້ຕໍ່ວ່າເຈົ້າ ຄືເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມຄວາມຮັກເດີມຂອງເຈົ້າເສຍ. ⁵ເຫດສັນນີ້ນີ້ຈຶ່ງລະນຶກວ່າເຈົ້າໄດ້ຕົກຈາກສະພາບໃດແລ້ວຈຶ່ງກັບໃຈເສຍໃໝ່ແລະເຮັດຕາມຢ່າງເດີມ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈະມາຫາເຈົ້າ ແລະຈະຍົກເຄື່ອງຮອງຕີນໂຄມຂອງເຈົ້າອອກຈາກປ່ອນມັນ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ເຈົ້າຈະກັບໃຈເສຍໃໝ່. ⁶ດີແຕ່ເຈົ້າ

ຍັງມີສິ່ງນີ້ ຄືເຈົ້າກຽດຊັງກິດຈະການຂອງພວກນິໂກລາຍເຕ ຊຶ່ງເຮົາເອງກໍກຽດຊັງເໝືອນກັນ. ⁷ຜູ້ໃດມີຫຼູ ຈົ່ງຟັງຂໍ້ຄວາມທີ່ພຣະວິນຍານຊົງກ່າວແກ່ຄຣິສຕະຈັກທັງຫລາຍ ຜູ້ໃດມີໄຊຊະນະ ເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນກິນຜົນຈາກຕົ້ນໄມ້ສໍາລັບຊີວິດຊຶ່ງຢູ່ໃນເທບອຸທະຍານຂອງພຣະເຈົ້າ.”

ຂຽນໄປເຖິງຄຣິສຕະຈັກເມືອງຊະມິນາ

⁸“ຈົ່ງຂຽນໄປຍັງທູດຂອງພຣະເຈົ້າໃນຄຣິສຕະຈັກທີ່ເມືອງຊະມິນາວ່າ, ‘ພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນຜູ້ ຕົ້ນແລະເປັນຜູ້ປາຍ, ຜູ້ຊົງສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວກັບຄືນມາອີກ ໄດ້ຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ,

⁹“ເຮົາຮູ້ວ່າເຈົ້າມີຄວາມທຸກລໍາບາກແລະຍາກຈົນ (ແຕ່ວ່າເຈົ້າກໍຮັ່ງມີ) ແລະຮູ້ຄວາມພົ້ນປະ- ພາດຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເວົ້າວ່າເຂົາເປັນພວກຍົວ ແລະເຂົາບໍ່ເປັນແຕ່ພວກເຂົາເປັນພັກພວກ ຂອງຊາຕານ. ¹⁰ຢ່າຊູ່ຢ້ານຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ເຈົ້າຈວນຈະໄດ້ຮັບນັ້ນ ເບິ່ງແມ, ພະຍາມານ ຈວນຈະຮັບພວກເຈົ້າບາງຄົນຖິ້ມໃສ່ຄຸກເພື່ອທົດລອງໃຈພວກເຈົ້າ ແລະພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ ຄວາມທຸກຍາກລໍາບາກໃນລະຫວ່າງສິບວັນ ແຕ່ເຈົ້າຈົ່ງມີໃຈສັດຊື່ສຸດຈະລິດຈົນເຖິງວັນຕາຍ ແລ້ວເຮົາຈະເອົາພວງມາໄລແຫ່ງຊີວິດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ¹¹ຜູ້ໃດມີຫຼູ ຈົ່ງຟັງຂໍ້ຄວາມທີ່ພຣະວິນຍານ ຊົງກ່າວແກ່ຄຣິສຕະຈັກທັງຫລາຍ ຜູ້ທີ່ໄຊຊະນະຈະບໍ່ຖືກອັນຕະລາຍຈາກຄວາມຕາຍຄັ້ງທີ ສອງ’.”

ຂຽນໄປເຖິງຄຣິສຕະຈັກເມືອງເປຕາໂມ

¹²“ຈົ່ງຂຽນໄປຍັງທູດຂອງພຣະເຈົ້າໃນຄຣິສຕະຈັກໃນເມືອງເປຕາໂມວ່າ, ‘ພຣະອົງຜູ້ຊົງຖື ພຣະແສງສອງຄົມນັ້ນ ຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ.

¹³“ເຮົາຮູ້ຈັກທີ່ຢູ່ຂອງເຈົ້າ ຮູ້ວ່າທີ່ນັ້ນເປັນບັນລັງຂອງຊາຕານ ເຈົ້າຍັງຍຶດຖືນາມຂອງເຮົາໄວ້ ພັນ ແລະບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດຄວາມເຊື່ອໃນເຮົາ ແມ່ນວ່າໃນເວລາທີ່ອັນຕິປາຜູ້ເປັນພະຍານທີ່ສັດຊື່ ຂອງເຮົາ ໄດ້ຖືກຂ້າເສຍໃນຖ້າມກາງພວກເຈົ້າໃນບ່ອນທີ່ຊາຕານຢູ່ກໍຕາມ. ¹⁴ແຕ່ເຮົາມີຂໍ້ທີ່ຈະ ຕໍ່ວ່າເຈົ້າບາງຂໍ້ ທີ່ນັ້ນມີບາງຄົນໃນພວກເຈົ້າທີ່ຖືຕາມຄໍາສອນຂອງບາລາອາມ ຜູ້ໄດ້ສອນໃຫ້ ກະສັດບາລາກກໍເຫດຕໍ່ໜ້າພວກອິສຣາເອນ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາຫລົງຜິດ ຄືໃຫ້ເຂົາກິນຂອງທີ່ໄດ້ບູ- ຊາແກ່ພຣະທຽມແລ້ວ ແລະໃຫ້ເຂົາລ່ວງຜິດຊາຍຍິງ. ¹⁵ຢ່າງດຽວກັນໃນພວກເຈົ້າມີບາງຄົນທີ່ ໄດ້ຖືຕາມຄໍາສອນແຫ່ງພວກນິໂກລາຍເຕ. ¹⁶ເຫດສັນນັ້ນຈົ່ງກັບໃຈເສຍໃໝ່ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຮົາ ຈະຮິບມາຫາເຈົ້າ ແລະຈະສູ້ຮົບກັບເຂົາເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍດາບຈາກປາກຂອງເຮົາ. ¹⁷ຜູ້ໃດມີຫຼູ ຈົ່ງ ຟັງຂໍ້ຄວາມທີ່ພຣະວິນຍານຊົງກ່າວແກ່ຄຣິສຕະຈັກທັງຫລາຍ ເຮົາຈະໃຫ້ມານາທີ່ເຊື່ອງໄວ້ແກ່ ຜູ້ທີ່ມີໄຊຊະນະ ແລະຈະໃຫ້ທຶນຂາວແກ່ຜູ້ນັ້ນ ໃນທຶນນັ້ນມີຊື່ໃໝ່ຈາລຶກໄວ້ ຊຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດຮຸ້ນອກ- ຈາກຜູ້ທີ່ຮັບເທົ່ານັ້ນ’.”

ຂຽນໄປເຖິງຄຣິສຕະຈັກທີ່ເມືອງທົວເຕຣາ

¹⁸“ຈົ່ງຂຽນໄປຍັງທູດຂອງພຣະເຈົ້າໃນຄຣິສຕະຈັກທີ່ເມືອງທົວເຕຣາວ່າ ‘ພຣະບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງມີພຣະເນດເໝືອນດັ່ງແປວໄຟ ແລະມີພຣະບາດເໝືອນດັ່ງທອງເຫລືອງກຽງ ຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ.

¹⁹“ເຮົາຮູ້ຈັກການກະທໍາຂອງເຈົ້າ ຮູ້ຄວາມຮັກ, ຄວາມເຊື່ອ, ການປະຕິບັດ, ແລະຄວາມ-

ພຽນອົດທົນຂອງເຈົ້າ ຮູ້ວ່າການເບື້ອງປາຍຂອງເຈົ້າມີຫລາຍກວ່າເບື້ອງຕົ້ນ. ²⁰ແຕ່ເຮົາມີຂໍ້ທີ່ຈະຕໍ່ວ່າເຈົ້າ ຄືເຈົ້າຍອມທົນຟັງຜູ້ຍິງຊື່ ເຢເຊເບນ ທີ່ອ້າງຕົວເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທໍາ ຍິງນັ້ນສອນແລະລໍ່ລວງພວກຂ້ອຍໃຊ້ຂອງເຮົາໃຫ້ລ່ວງຜິດຊາຍຍິງ ແລະໃຫ້ກົນຂອງທີ່ບູຊາແກ່ພຣະທຽມແລ້ວ. ²¹ເຮົາໄດ້ໃຫ້ຍິງນັ້ນມີໂອກາດທີ່ຈະກັບໃຈໃໝ່ ແຕ່ນາງບໍ່ຢາກກັບໃຈຈາກການຜິດຊາຍຍິງຂອງຕົນ. ²²ດັ່ງນີ້ເຮົາຈະຖິ້ມຍິງນັ້ນໄວ້ເທິງບ່ອນນອນ ແລະຄົນທັງຫລາຍທີ່ລ່ວງຜິດຊາຍກັບຍິງນັ້ນ ເຮົາຈະຖິ້ມໄວ້ໃນຄວາມທຸກລໍາບາກອັນໜັກ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈະກັບໃຈເສຍໃໝ່ຈາກບັນດາການກະທໍາຂອງຍິງນັ້ນ. ²³ຝ່າຍລູກຂອງຍິງນັ້ນ ເຮົາຈະປະທານເຂົາໃຫ້ຕາຍເສຍແລະຄຣິສຕະຈັກທັງປວງຈະໄດ້ຮູ້ວ່າເຮົານີ້ເປັນຜູ້ຊັ້ນນະສູດເບິ່ງຈິດໃຈ ເຮົາຈະໄດ້ຮາງວັນແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍທຸກຄົນຕາມການກະທໍາຂອງຕົນ. ²⁴ແຕ່ພວກເຈົ້າທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ທີ່ເມືອງທົວເຕຣາ ຄືຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືຄໍາສອນນີ້ ແລະບໍ່ຮູ້ຈັກສິ່ງທີ່ເຂົາເອີ້ນວ່າຄວາມເລິກລັບຂອງຊາຕານນັ້ນ ເຮົາຂໍບອກວ່າ ເຮົາບໍ່ເອົາພາລະອັນໃດວາງໃສ່ພວກເຈົ້າ.

²⁵ແຕ່ສິ່ງທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍມີຢູ່ແລ້ວນັ້ນ ຈົ່ງຍືດຖືໄວ້ໃຫ້ໝັ້ນຈົນກວ່າເຮົາຈະມາ. ²⁶ຜູ້ທີ່ມີໄຊ-ຊະນະແລະຖືຮັກສາກິດຈະການຂອງເຮົາໄວ້ຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນມີອໍານາດປົກຄອງບັນດາປະຊາຊາດ. ²⁷ແລະຜູ້ນັ້ນຈະບັງຄັບບັນຊາເຂົາດ້ວຍຄ້ອນເຫລັກ ເໝືອນດັ່ງຊ່າງໝໍທໍາລາຍໝໍ້ ດິນໃຫ້ແຕກມຸ່ນເສຍ ຕາມທີ່ເຮົານີ້ໄດ້ຮັບອໍານາດຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາເໝືອນກັນ. ²⁸ແລະເຮົາຈະປະທານດາວເໝັກໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ. ²⁹ຜູ້ໃດມີຫູ ຈົ່ງຟັງຂໍ້ຄວາມທີ່ພຣະວິນຍານຊົງກ່າວແກ່ຄຣິສຕະຈັກທັງຫລາຍ.’”

ບົດທີ 3

ຂຽນໄປເຖິງຄຣິສຕະຈັກເມືອງຊາເດ

¹“ຈົ່ງຂຽນໄປຍັງທູດຂອງພຣະເຈົ້າໃນຄຣິສຕະຈັກທີ່ເມືອງຊາເດວ່າ ‘ພຣະອົງຜູ້ຊົງມີພຣະວິນຍານທັງເຈັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຊົງມີດາວທັງເຈັດດວງນັ້ນ ຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ເຮົາຮູ້ຈັກການກະທໍາຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຜູ້ຊື່ວ່າມີຊີວິດຢູ່ ແຕ່ວ່າເຈົ້າຕາຍເສຍແລ້ວ.

²ເຈົ້າຈົ່ງຕື່ນຂຶ້ນແລະເຊີດຊູສ່ວນທີ່ເຫລືອ ຊຶ່ງຈວນຈະຕາຍແລ້ວນັ້ນໃຫ້ແຂງແຮງຂຶ້ນເພາະວ່າເຮົາບໍ່ພົບການກະທໍາຂອງເຈົ້າສໍາເລັດດີ ຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ. ³ເຫດສັນນັ້ນເຈົ້າຈົ່ງຈໍາໄວ້ວ່າເຈົ້າໄດ້ຮັບແລະໄດ້ຍິນຢ່າງໃດ ຈົ່ງຖືຮັກສາແລະກັບໃຈເສຍໃໝ່ ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຕື່ນຂຶ້ນ ເຮົາຈະມາຫາເຈົ້າເໝືອນດັ່ງຂະໂມຍ ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ຮູ້ວ່າຍາມໃດເຮົາຈະມາຫາເຈົ້າ. ⁴ແຕ່ວ່າໃນເມືອງຊາເດເຈົ້າກໍຍັງມີຄົນຈໍານວນໜ້ອຍ ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດເສື້ອຜ້າຂອງຕົນເປື້ອນເປີ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈະນຸ່ງເຄື່ອງຂາວຢ່າງໄປກັບເຮົາ ເພາະເຂົາເປັນຄົນສົມຄວນຢູ່ແລ້ວ. ⁵ຜູ້ທີ່ໄຊຊະນະ ຜູ້ນັ້ນຈະທໍາເຄື່ອງຂາວແລະເຮົາຈະບໍ່ລືບຊື່ຂອງຜູ້ນັ້ນອອກເສຍຈາກທະບຽນແຫ່ງຊີວິດຈັກເທື່ອ ແຕ່ເຮົາຈະຮັບຮອງຊື່ຂອງຜູ້ນັ້ນຕໍ່ພຣະພັກພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແລະຕໍ່ໜ້າຝູງເທວະດາຂອງພຣະອົງ. ⁶ຜູ້ໃດມີຫູ ຈົ່ງຟັງຂໍ້ຄວາມທີ່ພຣະວິນຍານຊົງກ່າວແກ່ຄຣິສຕະຈັກທັງຫລາຍ.’”

ຂຽນໄປເຖິງຄຣິສຕະຈັກທີ່ເມືອງຟິລາເດັນເຟຍ

7“ຈົ່ງຂຽນໄປຍັງທູດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ເມືອງຟິລາເດັນເຟຍວ່າ, ‘ພຣະອົງຜູ້ບໍລິສຸດ, ຜູ້ສັດຈິງ, ຜູ້ຖືຂໍ້ກະແຈຂອງດາວິດ, ຜູ້ຊົງໄຂແລ້ວຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດອັດ, ຜູ້ຊົງອັດແລ້ວຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດໄຂ, ຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ.

8“ເຮົາຮູ້ຈັກການກະທຳຂອງເຈົ້າ ເບິ່ງແມ່, ເຮົາໄດ້ໃຫ້ມີປະຕູໄຂຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ ຊຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດອັດໄດ້ ເຮົາຮູ້ວ່າເຈົ້າມີກຳລັງພຽງເລັກນ້ອຍ ແຕ່ກໍຍັງໄດ້ຖືຮັກສາຄຳສອນຂອງເຮົາແລະບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດນາມຂອງເຮົາ. 9ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະໃຫ້ພັກພວກຂອງຊາຕານທີ່ຕົວະວ່າເຂົາເອງເປັນຊາດຍິວ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເປັນນັ້ນ ມາຂາບລົງແທບຕີນຂອງເຈົ້າ ແລະຈະໃຫ້ເຂົາຮູ້ວ່າຝ່າຍເຮົາໄດ້ຮັກເຈົ້າ. 10ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ຖືຮັກສາຕາມຄຳສອນຂອງເຮົາຊຶ່ງໃຫ້ມີຄວາມພຽນອົດທົນ ຝ່າຍເຮົາຈະບ້ອງກັນເຈົ້າເໝືອນກັນໃຫ້ພົ້ນຈາກການທົດລອງທີ່ຈວນຈະມີມາທົ່ວໂລກ ເພື່ອຈະລອງໃຈຄົນທັງປວງທີ່ຢູ່ເໜືອໜ້າແຜ່ນດິນ. 11ເຮົາຈະມາໃນໄວໆ ນີ້ ຈົ່ງຍົດໝັ້ນຢູ່ໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າມີນັ້ນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຍາດຊົງເອົາພວງມາໄລຂອງເຈົ້າໄປໄດ້. 12ຜູ້ທີ່ມີໄຊຊະນະ ເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັນເລົາໃນພຣະວິຫານພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ແລະຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ອອກໄປນອກພຣະວິຫານຈັກເທື່ອ ເຮົາຈະຈາລຶກພຣະນາມແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາໃສ່ຕົວຜູ້ນັ້ນ ກັບທັງຊື່ມະຫານະຄອນແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ຄືກຸງເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ ຊຶ່ງລົງມາແຕ່ສະຫວັນຈາກພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາແລະເຮົາຈະຈາລຶກນາມໃໝ່ຂອງເຮົາໃສ່ຜູ້ນັ້ນເໝືອນກັນ. 13ຜູ້ໃດມີທຸ ຈົ່ງຟັງຂໍ້ຄວາມທີ່ພຣະວິນຍານຊົງກ່າວແກ່ຄຣິສຕະຈັກທັງຫລາຍ.’”

ຂຽນໄປເຖິງຄຣິສຕະຈັກທີ່ເມືອງລາວດີເກອາ

14“ຈົ່ງຂຽນໄປຍັງທູດຂອງພຣະເຈົ້າໃນຄຣິສຕະຈັກທີ່ເມືອງລາວດີເກອາວ່າ, ‘ພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນອາແມນນັ້ນ, ຊົງເປັນພະຍານທີ່ສັດຊື່ແລະທ່ຽງທຳ, ຊົງເປັນປະຖົມເຫດແຫ່ງສິ່ງສາລະພັດຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງ ໄດ້ຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ.

15“ເຮົາຮູ້ຈັກການກະທຳຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າບໍ່ເຢັນບໍ່ຮ້ອນ ເຮົາຢາກໃຫ້ເຈົ້າເຢັນຫລືຮ້ອນ. 16ເພາະເຈົ້າພຽງແຕ່ອຸ່ນໆ ບໍ່ເຢັນບໍ່ຮ້ອນ ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈະຄາຍເຈົ້າອອກຈາກປາກຂອງເຮົາ. 17ເພາະເຈົ້າເວົ້າວ່າ, “ຂ້ອຍຮັ່ງມີແລ້ວ, ໄດ້ຊັບສິ່ງຂອງທະວີຂຶ້ນ ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການສິ່ງໃດ” ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນຄົນທຸກໄຮ້ເຂັ້ນໃຈ, ເປັນຄົນໜ້າສົງສານ, ເປັນຄົນຂັດສົນ, ເປັນຄົນຕາບອດແລະເປືອຍກາຍຢູ່. 18ເຫດນັ້ນເຮົາເຕືອນສະຕິເຈົ້າໃຫ້ຊື່ຄຳທີ່ຫລອມໃຫ້ບໍລິສຸດແລ້ວຈາກເຮົາ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນຄົນຮັ່ງມີ ແລະໃຫ້ເຈົ້າຊື່ເສື້ອຂາວນຸ່ງທີ່ມີຕົວ ເພື່ອປົກບັງຄວາມລະອາຍຂອງການເປືອຍກາຍຂອງເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ປະກົດ ແລະຊື່ຢາໃສ່ຕາຂອງເຈົ້າເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນຮຸ່ງ. 19ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາຮັກຜູ້ໃດເຮົາກໍຕິຕຽນຊົງສອນຜູ້ນັ້ນ ເຫດສັນນັ້ນ ຈົ່ງມີໃຈຮ້ອນຮົນແລະຕັ້ງໃຈເສຍໃໝ່. 20ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຍືນເຄາະຢູ່ທີ່ປະຕູ ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຮົາແລະໄຂປະຕູ ເຮົາຈະເຂົ້າໄປຫາຜູ້ນັ້ນ ເຮົາຈະຮັບປະທານອາຫານຮ່ວມກັບຜູ້ນັ້ນ ແລະຜູ້ນັ້ນຈະຮັບປະທານອາຫານຮ່ວມກັບເຮົາ. 21ຜູ້ທີ່ໄຊຊະນະເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນນຶ່ງກັບເຮົາເທິງບັນລັງຂອງເຮົາ ເໝືອນກັບທີ່ເຮົາມີໄຊຊະນະແລ້ວ ແລະໄດ້ນັ່ງກັບພຣະບິດາຂອງເຮົາເທິງລາຊະບັນລັງຂອງພຣະອົງ. 22ຜູ້ໃດມີທຸ ຈົ່ງຟັງຂໍ້ຄວາມທີ່

ພຣະວິນຍານຊົງກ່າວແກ່ຄຣິສຕະຈັກທັງຫລາຍ’.”

ບົດທີ 4

ການນະມັດສະການໃນສະຫວັນ

¹ພາຍຫລັງເຫດການທັງຫລາຍນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ ແລະດັ່ງນີ້, ມີປະຕູໄຂຢູ່ໃນສະຫວັນ ແລະພຣະສຸລະສຽງທຳອິດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນ ຊົງກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າເໝືອນດັ່ງສຽງແກວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນມາທີ່ນີ້ ແລະເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນເຫດການທີ່ຕ້ອງເກີດຂຶ້ນໃນພາຍໜ້າ.” ²ໃນທັນໃດນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະກອບໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານ ແລະເບິ່ງແມ, ມີລາຊະບັນລັງຕັ້ງຢູ່ໃນສະຫວັນ, ມີທ່ານອົງໜຶ່ງປະທັບຢູ່ເທິງບັນລັງນັ້ນ. ³ທ່ານຜູ້ປະທັບເທິງລາຊະບັນລັງນັ້ນມີລັກສະນະເໝືອນແກ້ວມະນີໂຊດ ແລະແກ້ວພິລາ ມີຮຸ້ງກິນນໍ້າລ້ອມຮອບລາຊະບັນລັງນັ້ນຄ້າຍຄືແສງແກ້ວມໍລະກົດ. ⁴ລ້ອມຮອບລາຊະບັນລັງນັ້ນມີບັນລັງອີກຊາວສີ່ອັນ ແລະມີຜູ້ອາວຸໂສຊາວສີ່ທ່ານນັ່ງເທິງບັນລັງເຫລົ່ານັ້ນ ທຸກທ່ານນຸ່ງເຄື່ອງຂາວແລະມີພວງມາໂລຄຳສວມທົວ. ⁵ມີຟ້າແມບຟ້າຮ້ອງແລະສຽງຕ່າງໆ ດັ່ງອອກມາຈາກລາຊະບັນລັງນັ້ນ ແລະມີໂຕມໄຟເຈັດໜ່ວຍໄຕ້ໄວ້ຕໍ່ໜ້າລາຊະບັນລັງນັ້ນ ໂຕມໄຟເຫລົ່ານັ້ນຄືວິນຍານທັງເຈັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ⁶ຢູ່ຕໍ່ໜ້າລາຊະບັນລັງເປັນເໝືອນທະເລແກ້ວມະນີ

ຢູ່ອ້ອມຮອບລາຊະບັນລັງທຸກດ້ານມີສັດໂລກສີ່ຕົວ ຊຶ່ງມີຕາເຕັມທັງຂ້າງໜ້າແລະຂ້າງຫລັງ. ⁷ສັດຕົວທີ່ໜຶ່ງເໝືອນສິງ, ຕົວທີ່ສອງເໝືອນງົວນ້ອຍ, ຕົວທີ່ສາມມີໜ້າເໝືອນມະນຸດ, ແລະຕົວທີ່ສີ່ເໝືອນນົກອິນທິກຳລັງບິນ. ⁸ສັດທັງສີ່ຕົວ ທຸກໂຕມີປີກທົກປີກ ແລະມີຕາເຕັມຂ້າງນອກ ແລະຂ້າງໃນ ສັດເຫລົ່ານັ້ນຮ້ອງຕະຫລອດເວັນຕະຫລອດຄືນ ບໍ່ຢຸດບໍ່ເຊົາວ່າ, “ບໍລິສຸດ, ບໍລິສຸດ, ບໍລິສຸດ ອົງພຣະຜູ້ເປັນຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບສູງສຸດ, ຜູ້ຊົງດຳລົງຢູ່ໃນອາດິດ, ຜູ້ຊົງດຳລົງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ, ແລະຜູ້ຈະສະເດັດມາ.” ⁹ຄັນສັດເຫລົ່ານັ້ນຖວາຍຄຳສັນລະເສີນ, ຖວາຍພຣະກຽດ, ແລະໂມທະນາພຣະຄຸນແດ່ພຣະອົງ, ຜູ້ປະທັບເທິງລາຊະບັນລັງ, ຜູ້ຊົງມີພຣະຊົນດຳລົງຢູ່ຕະຫລອດໄປເປັນນິດເມື່ອໃດ. ¹⁰ເມື່ອນັ້ນບັນດາຜູ້ອາວຸໂສຊາວສີ່ທ່ານ ກໍຂາບລົງຖວາຍບັງຄົມພຣະອົງຜູ້ປະທັບເທິງລາຊະບັນລັງນັ້ນ ນະມັດສະການພຣະອົງຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ຕະຫລອດໄປເປັນນິດ ແລ້ວຖອດພວງມາໂລອອກວາງລົງຕໍ່ໜ້າລາຊະບັນລັງຮ້ອງວ່າ,

¹¹ “ຂ້າແດ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
 ພຣະຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະອົງທັງຫລາຍ
 ພຣະອົງຊົງສົມຄວນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄຳສັນລະເສີນ, ພຣະກຽດ, ແລະລິດເດດ
 ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງສັບພະສິ່ງທັງປວງ
 ແລະສັບພະສິ່ງທັງປວງກໍຊົງສ້າງຂຶ້ນແລ້ວ
 ແລະດຳລົງຢູ່ຕາມຊອບພຣະໂທພຣະອົງ.”

ບົດທີ 5

ໜັງສືມ້ວນແລະພຣະເມສານ້ອຍ

¹ໃນພຣະຫັດເບື້ອງຂວາຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ຊົງປະທັບເທິງພຣະລາຊະບັນລັງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໜັງສືມ້ວນໜຶ່ງຂຽນໄວ້ທັງຂ້າງໃນແລະຂ້າງນອກ ຕິຕາປະທັບໄວ້ເຈັດດວງ. ²ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເທວະດາຜູ້ມີລິດຕົນໜຶ່ງປະກາດໂດຍສຽງອັນດັງວ່າ, “ຜູ້ໃດໜຶ່ງເປັນຜູ້ສົມຄວນຈະແກະຕາປະທັບແລະມາຍມ້ວນໜັງສືມ້ວນນີ້ອອກ.” ³ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນສະຫວັນ, ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ຫລືໃຕ້ແຜ່ນດິນກໍດີ ທີ່ສາມາດມາຍໜັງສືມ້ວນນັ້ນອອກຫລືເບິ່ງໜັງສືນັ້ນໄດ້. ⁴ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ຮຳໂຮຫລາຍເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດສົມຄວນຈະມາຍໜັງສືນັ້ນອອກຫລືເບິ່ງໄດ້. ⁵ແລ້ວມີຜູ້ໜຶ່ງໃນພວກອາວຸໂສນັ້ນບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ຢ່າຮ້ອງໄຫ້ ເບິ່ງແມ, ສິງແຫ່ງກະກຸນຢູດາ, ໜີ້ເຊື້ອຂອງດາວິດ ໄດ້ໄຊຊະນະແລ້ວ ຈົ່ງສາມາດແກະຕາທັງເຈັດແລະມາຍໜັງສືມ້ວນນັ້ນໄດ້.

⁶ໃນລະຫວ່າງລາຊະບັນລັງກັບສັດທັງສີ່ ແລະໃນຖ້ຳມາກາງພວກອາວຸໂສເຫລົ່ານັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະເມສານ້ອຍປະທັບຢືນຢູ່ ເພື່ອນຖືກຂ້າແລ້ວ^[1] ພຣະເມສານ້ອຍນັ້ນມີເຂົາເຈັດອັນ, ມີຕາເຈັດໜ່ວຍຊຶ່ງເປັນວິນຍານທັງເຈັດຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ຊົງໃຊ້ອອກໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ. ⁷ແລະພຣະເມສານ້ອຍນັ້ນໄດ້ເຂົ້າມາຮັບໜັງສືມ້ວນນັ້ນຈາກພຣະຫັດເບື້ອງຂວາຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງປະທັບເທິງລາຊະບັນລັງນັ້ນ. ⁸ເມື່ອພຣະອົງຊົງຮັບໜັງສືມ້ວນນັ້ນແລ້ວ ສັດທັງສີ່ກັບພວກອາວຸໂສຊາວສີ່ທ່ານນັ້ນ ກໍຂາບລົງຖວາຍບັງຄົມພຣະເມສານ້ອຍ ທຸກທ່ານຖືພິນແລະຂັນຄຳເຕັມດ້ວຍເຄື່ອງຫອມຊຶ່ງເປັນຄຳໄຫວ້ວອນຂອງໄຟພິນທັງປວງຂອງພຣະເຈົ້າ. ⁹ເຂົາໄດ້ຮ້ອງເພງໃໝ່ວ່າ,

“ພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ສົມຄວນຈະຊົງຮັບມ້ວນໜັງສື
ແລະແກະຕາມ້ວນໜັງສືອອກ
ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງຖືກຂ້າແລ້ວ
ແລະດ້ວຍພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງນັ້ນ
ພຣະອົງໄດ້ຊົງໄຖ່ມະນຸດທຸກເຜົ່າທຸກພາສາ
ທຸກຊາດແລະທຸກປະເທດສຳລັບພຣະເຈົ້າ.

¹⁰ ພຣະອົງໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ເຂົາເປັນລາຊະອານາຈັກ
ແລະເປັນປະໂລຫິດທີ່ປະຕິບັດພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ
ແລະເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຈະໄດ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນໂລກ.”

¹¹ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລົງເບິ່ງ ແລະໄດ້ຍິນສຽງເທວະດາ ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍນັບເປັນໂກດໆ ແສນໆ ຊຶ່ງຢູ່ອ້ອມຮອບພຣະລາຊະບັນລັງ, ຮອບສັດ, ແລະຮອບຜູ້ອາວຸໂສທັງຫລາຍນັ້ນ. ¹²ຮ້ອງສຽງດັງວ່າ,

[1] ໝາຍຄວາມວ່າ “ຖືກຂ້າເພື່ອບູຊາ.” [2] ເຊັ່ນເບິ່ງ ພນມ 5:6.

“ພຣະເມສານ້ອຍຜູ້ຖືກຂ້າແລ້ວນັ້ນ¹
 ເປັນຜູ້ສົມຄວນໄດ້ຮັບລິດເດດ, ຊັບສົມບັດ,
 ສະຕິບັນຍາ, ອານຸພາບ, ກຽດຕິຍົດ,
 ສະຫງ່າລາສີແລະຄຳສັນລະເສີນ.”

¹³ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທັງໝົດ ທັງໃນສະຫວັນ, ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ໃຕ້
 ແຜ່ນດິນ, ແລະໃນມະຫາສະໝຸດ ຄືສິ່ງທັງປວງຊຶ່ງຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນຮ້ອງວ່າ,

“ຂໍໃຫ້ຄຳສັນລະເສີນ, ກຽດຕິຍົດ, ສະຫງ່າລາສີ, ແລະລິດທານຸພາບ
 ຈົ່ງມີແດ່ພຣະອົງ ຜູ້ຊົງປະທັບເທິງພຣະລາຊະບັນລັງ
 ແລະແດ່ພຣະເມສານ້ອຍ ຕະຫລອດໄປເປັນນິດ.”

¹⁴ສັດທັງສິ່ງນັ້ນກໍຮ້ອງວ່າ, “ອາແມນ” ແລະຜູ້ອາວຸໂສເຫລົ່ານັ້ນກໍຂາບລົງນະມັດສະການ.

ບົດທີ 6

ຕາປະທັບທັງເຈັດ

¹ເມື່ອພຣະເມສານ້ອຍຊົງແກະຕາດວງໜຶ່ງໃນເຈັດດວງນັ້ນອອກແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ
 ແລະໄດ້ຍິນສັດຕົວໜຶ່ງໃນສີ່ຕົວນັ້ນຮ້ອງສຽງດັງເໝືອນສຽງພ້າຮ້ອງວ່າ, “ມາເທາະ.” ²ຂ້າພະ-
 ເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ ແລະດັ່ງນີ້, ມີມ້າສີຂາວຕົວໜຶ່ງອອກມາ ຜູ້ທີ່ຂີ່ມ້ານັ້ນຖືທະນູ ແລະໄດ້ຮັບພຣະລາ-
 ຊະທານພວງມາໄລ ແລ້ວກໍຂີ່ມ້າອອກໄປຢ່າງມີໄຊເພື່ອຈະໄຂ່ຊະນະ.

³ເມື່ອພຣະເມສານ້ອຍຊົງແກະຕາປະທັບດວງທີສອງນັ້ນແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງສັດຕົວທີ
 ສອງຮ້ອງວ່າ, “ມາເທາະ.” ⁴ແລະມີມ້າສີແດງເຂັ້ມຕົວໜຶ່ງອອກມາອີກ ຜູ້ທີ່ຂີ່ມ້າຕົວນີ້ໄດ້ຮັບພະ-
 ລາຊະອານຸຍາດໃຫ້ນຳສັນຕິສຸກໄປຈາກໂລກ ເພື່ອໃຫ້ຄົນທັງປວງຮັບຮາຂ້າຟັນກັນ ແລະທັງໄດ້
 ພຣະລາຊະທານດາບໃຫຍ່ດວງໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ.

⁵ເມື່ອພຣະເມສານ້ອຍຊົງແກະຕາປະທັບດວງທີສາມນັ້ນແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງສັດຕົວທີ
 ສາມຮ້ອງວ່າ, “ມາເທາະ” ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ ແລະດັ່ງນີ້, ມີມ້າສີດຳຕົວໜຶ່ງອອກມາ ຜູ້ທີ່ຂີ່ມ້າ
 ນັ້ນຖືຄັນຊຶ່ງ. ⁶ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນເໝືອນກັບສຽງທີ່ດັງ ອອກມາຈາກຖ້າມກາງສັດທັງສິ່ງນັ້ນວ່າ,
 “ເຂົ້າປະເລລາຄາລິດໜຶ່ງຕໍ່ໜຶ່ງເດນາຣີອິນ ເຂົ້າຝ້າງສາມລິດຕໍ່ໜຶ່ງເດນາຣີອິນ ແຕ່ຢ່າເຮັດອັນ-
 ຕະລາຍຕໍ່ນ້ຳມັນແລະເຫລົ້າແວງ.”

⁷ເມື່ອພຣະເມສານ້ອຍຊົງແກະຕາປະທັບດວງທີສີ່ນັ້ນແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງສັດຕົວທີສີ່
 ຮ້ອງວ່າ, “ມາເທາະ.” ⁸ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ, ແລະດັ່ງນີ້, ມີມ້າສີຂຽວອ່ອນໂຕໜຶ່ງອອກມາ ຜູ້ທີ່ຂີ່
 ມ້ານັ້ນມີຊື່ວ່າ ມັດຈຸລາດ ແລະແດນມໍລະນາກໍຕິດຕາມມານຳ ເຂົາທັງສອງໄດ້ຮັບພຣະລາຊະ-
 ທານອຳນາດລ້າງຜານແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ທັງສ່ວນສີ່ດ້ວຍຄົມດາບ, ດ້ວຍຄວາມອິດຍາກ, ດ້ວຍ
 ຄວາມຕາຍ, ແລະດ້ວຍສັດຮ້າຍຕ່າງໆ ໃນແຜ່ນດິນໂລກ.

⁹ເມື່ອພຣະເມສານ້ອຍຊົງແກະຕາປະທັບດວງທີຫ້ານັ້ນແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນດວງວິນຍານ
 ຢູ່ໃຕ້ແທ່ນບູຊາ ເປັນວິນຍານຂອງຄົນທັງຫລາຍທີ່ຖືກຂ້າເພາະພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄຳ

ພະຍານທີ່ເຂົາຍິດຖືນັ້ນ. ¹⁰ເຂົ້າເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຮ້ອງທູນຂຶ້ນວ່າ, “ຂ້າແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ບໍລິສຸດແລະທ່ຽງແທ້ ຍັງດົນປານໃດໜໍ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງພິພາກສາ ຕອບສະໜອງຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ໄດ້ຂ້າພວກຂ້າພະອົງນັ້ນ.” ¹¹ແລ້ວເຂົາທຸກຄົນໄດ້ຮັບພຣະລາຊະທານເສື້ອສີຂາວແລະຊົງສັ່ງໃຫ້ເຂົາລໍໄປຈັກໜ້ອຍ ຈົນກວ່າຈຳນວນເພື່ອນຂ້ອຍໃຊ້ແລະພິນ້ອງຂອງເຂົາຈະຄົບຖ້ວນແລ້ວ ຄືພວກທີ່ຈວນຈະຖືກຂ້າເໝືອນກັບເຂົານັ້ນ.

¹²ເມື່ອພຣະເມສານ້ອຍຊົງແກະຕາປະທັບດວງທີ່ທຶກນັ້ນແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ ແລະດັ່ງນີ້, ເກີດແຜ່ນດິນຫວັ່ນໄຫວອັນໃຫຍ່, ດວງອາທິດກໍເກີດມືດດຳເໝືອນດັ່ງຜ້າຂົນສັດຫຍາບ, ດວງຈັນວັນເພັງກໍເກີດເປັນສີເລືອດ. ¹³ດວງດາວທັງຫລາຍໃນທ້ອງຟ້າກໍຕົກລົງເທິງແຜ່ນດິນ ເໝືອນກັບຕົ້ນເດື່ອເທດທີ່ຖືກລົມກ້າພັດ ຈົນໝາກທີ່ຍັງບໍ່ທັນສຸກຫລິ້ນລົງໝົດ. ¹⁴ທ້ອງຟ້າກໍທົດເຂົ້າເສຍເໝືອນດັ່ງໜັງສືທີ່ເຂົາມ້ວນ ພູທຸກໜ່ວຍແລະເກາະທຸກເກາະກໍເຄື່ອນໄປຈາກບ່ອນເດີມ. ¹⁵ແລ້ວກະສັດທັງຫລາຍໃນແຜ່ນດິນໂລກ, ພວກເຈົ້ານາຍ, ພວກນາຍພັນນາຍພົນ, ພວກເສດຖີ, ພວກຜູ້ມີອຳນາດ, ແລະທຸກຄົນທັງທີ່ເປັນຂ້ອຍຂ້າແລະມີເສລີ ກໍພາກັນໄປລີ້ຊ້ອນຢູ່ໃນຖໍ້າແລະຫວ່າງຫີນຕາມພູ. ¹⁶ເຂົາຮ້ອງບອກພູແລະໂງ່ນຫີນວ່າ, “ຂໍໃຫ້ເນີ້ງມາບັງພວກເຮົາໄວ້ ໃຫ້ພົ້ນຈາກພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງປະທັບເທິງພຣະລາຊະບັນລັງ ແລະຈາກພຣະພິໂລດຂອງພຣະເມສານ້ອຍນັ້ນ. ¹⁷ເພາະວ່າວັນສຳຄັນແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ ແລະຜູ້ໃດໜໍ ຈະອາດທົນຢູ່ໄດ້.”

ບົດທີ 7

ແສນສີ່ໝື່ນສີ່ພັນຄົນຮັບການປະທັບຕາ

¹ຫລັງຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເທວະດາສີ່ຕົນ ຍືນຢູ່ໃນທິດທັງສີ່ຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ຫ້າມລົມໃນແຜ່ນດິນທັງສີ່ທິດໄວ້ບໍ່ໃຫ້ພັດມາໃສ່ບົກ, ໃສ່ທະເລ, ຫລືຕົ້ນໄມ້ໃດໆ. ²ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເທວະດາອີກຕົນໜຶ່ງ ປະກົດຂຶ້ນມາຈາກທິດຕາເວັນອອກ ຖືຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ເທວະດາຕົນນັ້ນປະກາດສຽງດັ່ງແກ່ເທວະດາທັງສີ່ ຜູ້ຊົງໄດ້ຮັບພຣະລາຊະທານອຳນາດໃຫ້ເຮັດອັນຕະລາຍແກ່ແຜ່ນດິນແລະທະເລນັ້ນ. ³ວ່າ, “ຢ່າເຮັດອັນຕະລາຍແກ່ແຜ່ນດິນ, ແກ່ທະເລ, ຫລືຕົ້ນໄມ້ ຈົນກວ່າເຮົາຈະໄດ້ປະທັບຕາໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກບັນດາຂ້ອຍຂ້າ ຂອງພະເຈົ້າຂອງເຮົາເສຍກ່ອນ.” ⁴ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຈຳນວນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບປະທັບຕາແລ້ວ ຄືຜູ້ທີ່ມາຈາກກະກຸນໃນພວກອິສຣາເອນ ມີແສນສີ່ໝື່ນສີ່ພັນຄົນ.

- ⁵ ຈາກກະກຸນຢູດາ ມີໝື່ນສອງພັນຄົນ,
 ຈາກກະກຸນຮູເບັນ ໝື່ນສອງພັນຄົນ,
 ຈາກກະກຸນຄາດ ໝື່ນສອງພັນຄົນ.
- ⁶ ຈາກກະກຸນອາເຊັນ ໝື່ນສອງພັນຄົນ,
 ຈາກກະກຸນນັບທາລີ ໝື່ນສອງພັນຄົນ,
 ຈາກກະກຸນມານາເຊ ໝື່ນສອງພັນຄົນ.

7 ຈາກກະກຸນ ຊິເມໂອນ ໝື່ນສອງພັນຄົນ,
ຈາກກະກຸນ ເລວີ ໝື່ນສອງພັນຄົນ,
ຈາກກະກຸນ ອິດຊາຄາ ໝື່ນສອງພັນຄົນ.

8 ຈາກກະກຸນ ເຊບູລູນ ໝື່ນສອງພັນຄົນ,
ຈາກກະກຸນ ໂຢເຊັບ ໝື່ນສອງພັນຄົນ,
ຈາກກະກຸນ ເບັນຢາມິນ ໝື່ນສອງພັນຄົນ.

ມວນຊົນຈາກທຸກປະຊາຊາດ

9 ຫລັງຈາກນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງ ແລະດັ່ງນີ້, ມີຜູງຄົນຫລວງຫລາຍເຫລືອຄັນນະນານັບ ມາ
ຈາກທຸກປະເທດ, ທຸກກະກຸນ, ທຸກຊາດ, ແລະທຸກພາສາ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນນຸ່ງເຄື່ອງສີຂາວ, ຖື
ກ້ານຕານ, ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະລາຊະບັນລັງ ແລະຕໍ່ພຣະພັກພຣະເມສານ້ອຍນັ້ນ. 10 ຮ້ອງສຽງດັງ
ວ່າ,

“ຄວາມລອດພົ້ນຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ
ຜູ້ຊົງປະທັບເທິງພຣະລາຊະບັນລັງ ແລະຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະເມສານ້ອຍ.”

11 ແລະເທວະດາທັງປວງທີ່ຢືນຢູ່ອ້ອມລາຊະບັນລັງ, ອ້ອມຜູ້ອາວຸໂສ, ແລະອ້ອມສັດທັງສີ່ນັ້ນ
ກໍມາລົງຕໍ່ໜ້າພຣະລາຊະບັນລັງ ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ. 12 ໂດຍກ່າວວ່າ,

“ອາແມນ, ຄວາມສັນລະເສີນ, ສະຫງ່າລາສີ, ສະຕິບັນຍາ,
ຄຳໂມທະນາ, ພຣະກຽດຕິຍົດ, ອຳນາດ, ແລະລິດເດດ,
ຈົ່ງມີແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກຂ້າພະອົງຕະຫລອດໄປເປັນນິດ ອາແມນ.”

13 ແລ້ວຜູ້ໜຶ່ງໃນພວກອາວຸໂສນັ້ນຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ຄົນທີ່ນຸ່ງເຄື່ອງສີຂາວເຫລົ່ານັ້ນແມ່ນ
ໃຜ ແລະມາແຕ່ໃສ?” 14 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕອບຜູ້ນັ້ນວ່າ, “ທ່ານເອີຍ, ທ່ານກໍຊາບຢູ່ແລ້ວ” ຜູ້ນັ້ນ
ຈຶ່ງບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ຄົນເຫລົ່ານີ້ແຫລະ, ທີ່ມາຈາກຄວາມທຸກຂະເວທະນາອັນໃຫຍ່ ເຂົາໄດ້
ຊຸ່ລະ ລ້າງ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ເຂົາ ໃຫ້ ຂາວ ສະອາດ ດ້ວຍ ພຣະໂລຫິດ ຂອງ ພຣະເມສາ ນ້ອຍ ນັ້ນ.

15 ເພາະເຫດນັ້ນເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະລາຊະບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະປະຕິບັດພຣະອົງໃນ
ພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ ແລະພຣະອົງ ຜູ້ຊົງປະທັບເທິງພຣະລາ-
ຊະບັນລັງນັ້ນ ຈະຊົງສະຖິດຢູ່ນຳແລະປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງເຂົາ. 16 ຕໍ່ໄປເຂົາຈະບໍ່ອິດເຂົ້າຢາກນ້ຳ
ອີກຈັກເທື່ອ ແສງແດດແລະຄວາມຮ້ອນຢ່າງໜຶ່ງຢ່າງໃດຈະບໍ່ສ່ອງຖືກເຂົາ. 17 ເພາະພຣະເມສາ
ນ້ອຍ ທີ່ປະທັບຢູ່ຖ້າມກາງພຣະລາຊະບັນລັງນັ້ນ ຈະຊົງເປັນຜູ້ດູແລເຂົາແລະຈະຊົງນຳເຂົາໄປ
ເຖິງນ້ຳພູອັນປະກອບດ້ວຍຊີວິດ ແລະພຣະເຈົ້າຈະຊົງເຊັດນ້ຳຕາທຸກຢົດຈາກຕາຂອງເຂົາ.

ບົດທີ 8

ຕາປະທັບດວງທີ່ເຈັດ

1 ເມື່ອພຣະເມສານ້ອຍຊົງແກະຕາປະທັບດວງທີ່ເຈັດ ຄວາມສະຫງ່າດຽບກໍເກີດຂຶ້ນໃນສະ-
ຫວັນປະມານເຄິ່ງຊົ່ວໂມງ. 2 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍເຫັນເທວະດາເຈັດຕົນທີ່ຢືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ

ນັ້ນ ໄດ້ຮັບພຣະລາຊະທານແກເຈັດອັນ. ³ມີເທວະດາອີກຕົນໜຶ່ງຖືໝໍ້ຄຳໜ່ວຍໜຶ່ງອອກມາຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າແທ່ນ ໄດ້ຮັບພຣະລາຊະທານເຄື່ອງຫອມຈຳນວນຫລາຍ ເພື່ອຈະຖວາຍຮ່ວມກັບຄຳໄຫວ້ວອນຂອງໄພ່ພົນທັງປວງຂອງພຣະເຈົ້າ ເທິງແທ່ນຄຳທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະລາຊະບັນລັງນັ້ນ. ⁴ແລະຄວັນເຄື່ອງຫອມນັ້ນກໍລອຍຂຶ້ນໄປ ພ້ອມກັບຄຳໄຫວ້ວອນຂອງພວກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈາກມີເທວະດາຊຶ່ງຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ. ⁵ແລ້ວເທວະດາຕົນນັ້ນໄດ້ຖືໝໍ້ໄປເອົາໄຟຈາກແທ່ນໃສ່ໃຫ້ເຕັມ ໂຍນໝໍ້ນັ້ນລົງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ກໍເກີດມີສຽງພ້ຳຮ້ອງ, ສຽງຕ່າງໆ, ມີຟ້າແມບແລະແຜ່ນດິນຫວັ່ນໄຫວ.

ແກທັງເຈັດ

⁶ແລະເທວະດາເຈັດຕົນທີ່ຖືແກທັງເຈັດນັ້ນ ຕ່າງກໍຕຽມພ້ອມທີ່ຈະເປົ່າ.

⁷ເມື່ອເທວະດາຕົນແຮກເປົ່າແກຂຶ້ນ ໝາກເທັບແລະໄຟປົນເລືອດຖືກຖິ້ມລົງມາຍັງແຜ່ນດິນແຜ່ນໂລກຖືກໄໝ້ເສຍໜຶ່ງສ່ວນສາມ, ຕົ້ນໄມ້ກໍຖືກໄໝ້ເສຍໜຶ່ງສ່ວນສາມ, ແລະຫຍ້າຂຽວສົດຖືກໄໝ້ເສຍທັງໝົດ.

⁸ເມື່ອເທວະດາ ຕົນທີ່ສອງເປົ່າແກຂຶ້ນ ກໍມີສິ່ງໜຶ່ງເໝືອນພູໜ່ວຍໃຫຍ່ທີ່ໄຟກຳລັງໄໝ້ຢູ່ ຖືກຖິ້ມລົງທະເລ ແລະທະເລນັ້ນໄດ້ກາຍເປັນເລືອດເສຍໜຶ່ງສ່ວນສາມ. ⁹ສາລະພັດໃນທະເລທີ່ມີຊີວິດຢູ່ກໍຕາຍເສຍໜຶ່ງສ່ວນສາມ ແລະບັນດາເຮືອສະເພາະກໍຖືກທຳລາຍເສຍໜຶ່ງສ່ວນສາມ.

¹⁰ເມື່ອເທວະດາຕົນທີ່ສາມເປົ່າແກຂຶ້ນ ກໍມີດາວໃຫຍ່ດວງໜຶ່ງລຽກເປັນໄຟເໝືອນກະບອງຕົກຈາກທ້ອງພ້ຳ ດາວນັ້ນຕົກໃສ່ແມ່ນ້ຳໜຶ່ງສ່ວນສາມ ແລະຕົກໃສ່ນ້ຳພູທັງຫລາຍ. ¹¹ດາວດວງນີ້ມີຊື່ວ່າ ອັບຊິນໂຕ ລົດຂອງນ້ຳຈຶ່ງກາຍເປັນລົດຂົນໜຶ່ງສ່ວນສາມ ແລະຄົນຈຳນວນຫລວງ-ຫລາຍໄດ້ຕາຍເພາະນ້ຳນັ້ນມີລົດຂົນ.

¹²ເມື່ອເທວະດາຕົນທີ່ສີ່ເປົ່າແກຂຶ້ນ ດວງອາທິດກໍຖືກທຳລາຍເສຍໜຶ່ງສ່ວນສາມ ດວງຈັນແລະດວງດາວທັງຫລາຍກໍເໝືອນກັນ ຈຶ່ງມີດໄປເຖິງໜຶ່ງສ່ວນສາມ ກາງເວັນບໍ່ສະຫວ່າງໜຶ່ງສ່ວນສາມ ແລະກາງຄືນກໍເໝືອນກັນ. ¹³ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍເບິ່ງ ແລະໄດ້ຍິນນົກອິນທິໂຕໜຶ່ງທີ່ບິນຢູ່ໃນທ້ອງພ້ຳ ຮ້ອງດັງຂຶ້ນວ່າ, “ວິບັດ, ວິບັດ, ວິບັດຈະມີແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເພາະສຽງແກທີ່ເຫລືອ ຊຶ່ງເທວະດາສາມຕົນຈວນຈະເປົ່ານັ້ນ.”

ບົດທີ 9

¹ເມື່ອເທວະດາຕົນທີ່ຫ້າເປົ່າແກຂຶ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າກໍເຫັນດາວດວງໜຶ່ງຕົກຈາກພ້ຳລົງມາຍັງແຜ່ນດິນໂລກ ໄດ້ຮັບພຣະລາຊະທານຂໍກະແຈສຳລັບປ່ອງເຫວເລິກ. ²ເມື່ອດາວດວງນັ້ນໄຂປ່ອງເຫວອອກ ກໍມີຄວັນພູງຂຶ້ນມາຈາກເຫວນັ້ນເໝືອນຄວັນທີ່ເຕົາໃຫຍ່ ດວງອາທິດແລະອາກາດກໍມີດໄປເພາະເຫດຄວັນທີ່ຂຶ້ນມາຈາກເຫວນັ້ນ. ³ມີຝູງຕັກແຕນບິນອອກມາຈາກຄວັນນັ້ນມາຍັງແຜ່ນດິນໂລກ ພຣະເຈົ້າຊົງພຣະລາຊະທານອຳນາດແກ່ຕັກແຕນນັ້ນ ເໝືອນກັບອຳນາດຂອງແມງງອດທີ່ແຜ່ນດິນໂລກ. ⁴ພຣະເຈົ້າຊົງຫ້າມນັ້ນບໍ່ໃຫ້ທຳຮ້າຍຫຍ້າເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ສິ່ງຂຽວສົດຫລືຕົ້ນໄມ້ໃດໆ ແຕ່ໃຫ້ທຳຮ້າຍຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ມີປະທັບຕາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໜ້າ-

ຕາກຂອງເຂົາເທົ່ານັ້ນ. ⁵ພຣະອົງບໍ່ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ມັນຂ້າຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ແຕ່ໃຫ້ທໍລະມານເຂົາ
ໃນລະຫວ່າງທ້າງເດືອນ ການທໍລະມານນັ້ນເໝືອນກັບແມງງອດຕອດ. ⁶ໃນລະຫວ່າງນັ້ນຄົນທັງ-
ຫລາຍຈະສະແຫວງຫາຄວາມຕາຍ ແຕ່ຈະບໍ່ພົບຈັກເທື່ອ ເຂົາປາດຖະໜາຈະຕາຍ ແຕ່ຄວາມ
ຕາຍຈະບົບໜີໄປຈາກເຂົາ.

⁷ລັກສະນະອາການຕັກແຕນ ເຫລົ່ານັ້ນເໝືອນມ້າທີ່ທ້າງໄວ້ສໍາລັບການເສິກເທິງຫົວມັນມີສິ່ງ
ໜຶ່ງເໝືອນພວງມາໄລຄໍາ ໜ້າຂອງມັນເໝືອນໜ້າມະນຸດ. ⁸ຜົມມັນເໝືອນຜົມຜູ້ຍິງ ແລະແຂ້ວ
ມັນເໝືອນແຂ້ວສິງ. ⁹ມັນມີສິ່ງໜຶ່ງເໝືອນເຄື່ອງເຫລັກປ້ອງກັນໜ້າເອິກ ສຽງປົກຂອງມັນເໝືອນ
ສຽງລົດທູມມ້າຈໍານວນຫລາຍແລ່ນເຂົ້າຮົບເສິກ. ¹⁰ມັນມີທາງເໝືອນທາງແມງງອດ ມີໄລຕອດ
ໃນທາງມັນ ມັນມີອໍານາດທີ່ຈະທໍາຮ້າຍມະນຸດຕະຫລອດທ້າງເດືອນ. ¹¹ມັນມີກະສັດອົງໜຶ່ງຄຸ້ມ
ຄອງ ກະສັດນັ້ນຄືບໍລິວານຂອງເຫວເລິກນັ້ນ ບໍລິວານນັ້ນຕາມພາສາເຮັບເຮີເອັນ ອາບັດໂດນ
ແລະພາສາກຣີກເອີ້ນວ່າ ອາໂປລີໂອນ.

¹²ວິບັດອັນຕົ້ນຜ່ານໄປແລ້ວ ເບິ່ງແມ, ຍັງຈະມີວິບັດອີກສອງປະການທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນພາຍ
ໜ້າ.

¹³ເມື່ອເທວະດາຕົນທີ່ຫົກເປົ່າແກຂຶ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງອອກມາຈາກຮູບເຂົາທີ່ແຈທັງສີ່
ຂອງແທ່ນຄໍາ ຊຶ່ງຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້ານັ້ນ. ¹⁴ສັ່ງແກ່ເທວະດາຕົນທີ່ຫົກທີ່ຖືແກນັ້ນວ່າ, “ຈົ່ງແກ້
ປ່ອຍເທວະດາທັງສີ່ ຊຶ່ງຖືກມັດໄວ້ທີ່ແມ່ນໍ້າໃຫຍ່ເອຟຣາດນັ້ນເສຍ. ¹⁵ເທວະດາເຫລົ່ານັ້ນຖືກ
ປ່ອຍໄປແລ້ວ ຄືເທວະດາທັງສີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຈັດໄວ້ແລ້ວສໍາລັບຊົ່ວໂມງ, ວັນ, ເດືອນ, ແລະປີ
ນັ້ນ ເພື່ອໄປຂ້າມະນຸດໜຶ່ງສ່ວນສາມເສຍ. ¹⁶ມີພົນທະຫານມ້າສອງຮ້ອຍລ້ານຄົນ ຕາມຈໍານວນ
ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນ. ¹⁷ໃນນິມິດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນກໍເປັນດັ່ງນີ້ ມີຝູງມ້າ ແລະຜູ້ທີ່ຂີ່ມ້ານັ້ນມີ
ເຄື່ອງປ້ອງກັນເອິກເປັນສີ່ໄຟ, ສີນໍ້າເງິນ, ແລະມີມາດ ຫົວມ້າເຫລົ່ານັ້ນເໝືອນຫົວສິງ ມີໄຟ
ແລະຄວັນກັບມາດພຸ່ງອອກມາຈາກປາກມັນ. ¹⁸ມະນຸດຖືກຂ້າເສຍໜຶ່ງສ່ວນສາມດ້ວຍໄພອັນ-
ຕະລາຍສາມຢ່າງນີ້ຄື ໄຟ, ຄວັນ, ແລະມາດ ທີ່ພຸ່ງອອກມາຈາກປາກຂອງມ້ານັ້ນ. ¹⁹ເພາະລິດ
ຂອງມ້ານັ້ນມີຢູ່ໃນປາກແລະໃນທາງຂອງມັນຄືກັບງູ ແລະມີຫົວ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເຂົາໃຊ້ທໍາຮ້າຍມະ-
ນຸດໄດ້. ²⁰ສ່ວນມະນຸດທັງຫລາຍທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າດ້ວຍໄພອັນຕະລາຍເຫລົ່ານັ້ນກໍ
ບໍ່ໄດ້ກັບໃຈເສຍໃໝ່ຈາກກິດຈະການທີ່ຕົນໄດ້ເຮັດ, ບໍ່ໄດ້ເລິກບູຊາຜີ, ບູຊາພຣະທຸມທີ່ເຮັດ
ດ້ວຍຄໍາ, ເງິນ, ທອງເຫລືອງ, ດ້ວຍຫີນແລະໄມ້ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຈະເຫັນ, ຈະໄດ້ຍິນ, ຫລືຈະ
ຢ່າງໄປໄດ້. ²¹ເຂົາບໍ່ໄດ້ກັບໃຈເສຍໃໝ່ເລິກຈາກການຂ້າພັນກັນ, ການເຊື່ອເວດມິນຄາຖາ,
ການຜິດຊາຍຍິງ, ແລະການລັກຂອງຕົນ.

ບົດທີ 10

ເທວະດາແລະໜັງສືມີວນນ້ອຍ

¹ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເທວະດາຜູ້ມີລິດຕົນໜຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ ມີແກກປົກຄຸມຕົວໄວ້ແລະມີ
ຮຸ້ງກິນນໍ້າຢູ່ເທິງຫົວ ໜ້າຂອງເພິ່ນເໝືອນດວງອາທິດແລະຂາກໍເໝືອນເຕົາໄຟ. ²ເພິ່ນຖືໜັງສື

ນ້ອຍໜຶ່ງມ້ວນທີ່ພີຢູ່ໃນມີ ຕີນເບື້ອງຂວາຢຽບນ້ຳທະເລແລະຕີນເບື້ອງຊາຍຢຽບບົກ. ³ເພິ່ນຮ້ອງດັງເໝືອນດັງສິ່ງຮ້ອງ ເມື່ອເພິ່ນຮ້ອງ ສຽງພ້າຮ້ອງທັງເຈັດກໍດັງຂຶ້ນ. ⁴ເມື່ອສຽງພ້າຮ້ອງທັງເຈັດດັງຂຶ້ນແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າກໍລົງມືຈະຂຽນ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນພຣະສຸລະສຽງຈາກສະຫວັນຊົງກ່າວວ່າ, “ສິ່ງທີ່ພ້າຮ້ອງທັງເຈັດໄດ້ຮ້ອງແລ້ວນັ້ນ ຈົ່ງປະທັບຕາອັດໄວ້ ຢ່າໄດ້ຂຽນ.” ⁵ຝ່າຍເທວະດາຕີນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຍືນຢູ່ເທິງທະເລແລະເທິງບົກນັ້ນໄດ້ຍິນຂວາຂຶ້ນໃສ່ພ້າ. ⁶ແລະສາບານໂດຍອ້າງອອກພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງຢູ່ເປັນນິດ, ຜູ້ຊົງສ້າງພ້າສະຫວັນແລະສັບພະສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນນັ້ນ, ຊົງສ້າງແຜ່ນດິນໂລກແລະສັບພະສິ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກນັ້ນ, ແລະຊົງສ້າງທະເລກັບສັບພະສິ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນທະເລນັ້ນ ວ່າຈະບໍ່ມີການຊ້ານານອີກຕໍ່ໄປແລ້ວ. ⁷ແຕ່ໃນເວລາເທວະດາຕີນທີ່ເຈັດອອກສຽງ ຄືເວລາເປົ່າແກນັ້ນ ຄວາມເລິກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະກາດເປັນຂ່າວປະເສີດແກ່ຂ້ອຍໃຊ້ຂອງພຣະອົງຄືພວກຜູ້ທຳນວາຍນັ້ນ ກໍຈະສຳເລັດ. ⁸ແລ້ວພຣະສຸລະສຽງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຈາກສະຫວັນນັ້ນຊົງກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ, “ຈົ່ງໄປຮັບເອົາໜັງສືມ້ວນນັ້ນ ທີ່ພີຢູ່ໃນມືຂອງເທວະດາຕີນທີ່ຍືນຢູ່ເທິງທະເລແລະເທິງບົກນັ້ນ.” ⁹ຂ້າພະເຈົ້າຈົ່ງໄປຫາເທວະດາຕີນນັ້ນ ແລະຂໍເອົາໜັງສືມ້ວນນ້ອຍນັ້ນ ເພິ່ນໄດ້ຕອບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ເອົາໄປກິນເສຍ ມັນຈະເຮັດໃຫ້ທ້ອງເຈົ້າຂົມ ແຕ່ໃນປາກຂອງເຈົ້າຈະຫວານເໝືອນນ້ຳເຜິ້ງ.” ¹⁰ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບເອົາໜັງສືມ້ວນນ້ອຍຈາກມືເທວະດາແລ້ວກໍກິນເສຍ ໃນປາກຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຫວານເໝືອນນ້ຳເຜິ້ງ ແຕ່ເມື່ອກິນແລ້ວທ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຂົມ. ¹¹ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບສັ່ງວ່າ, “ເຈົ້າຕ້ອງທຳນວາຍອີກເຖິງເລື່ອງຊົນຊາດທັງຫລາຍ, ບັນດາປະຊາຊາດ, ພາສາ, ແລະກະສັດທັງຫລາຍ.”

ບົດທີ 11

ພະຍານທັງສອງ

¹ມີຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ເອົາໄມ້ແທກອັນໜຶ່ງເໝືອນໄມ້ຄ້ອນເທົ່າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ແລ້ວສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນໄປແທກພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າກັບແທ່ນບູຊາ ແລະນັບຈຳນວນຄົນທັງຫລາຍທີ່ນະມັດສະການຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ²ແຕ່ບໍລິເວນຂ້າງນອກພຣະວິຫານນັ້ນຈົ່ງເວັ້ນເສຍ ຢ່າໄດ້ແທກ ເພາະວ່າບ່ອນນັ້ນໄດ້ຊົງມອບໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດແລ້ວ ເຂົາຈະຢຽບຢູ່ນະຄອນສັກສິດໃນລະຫວ່າງສິ່ງສືບສອງເດືອນ. ³ເຮົາຈະອະນຸຍາດໃຫ້ພະຍານທັງສອງຂອງເຮົາ ແລະເຂົາຈະນຸ່ງຫົ່ມຜ້າຫຍາບ ແລະປະກາດພຣະທຳໄປຕະຫລອດພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບວັນ.” ⁴ພະຍານທັງສອງນັ້ນຄືຕົ້ນກອກເທດສອງຕົ້ນ ແລະເຄື່ອງຮອງຕີນໂຄມສອງອັນທີ່ຕັ້ງຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນໂລກ. ⁵ຖ້າຜູ້ໃດຢາກທຳຮ້າຍພະຍານທັງສອງນັ້ນ ໄຟກໍຈະພຸ່ງອອກຈາກປາກຂອງເຂົາເຜົາຜານສັດຕູນັ້ນເສຍ ແມ່ນແລ້ວ, ຖ້າຜູ້ໃດຢາກທຳຮ້າຍເຂົາ ຜູ້ນັ້ນກໍຕ້ອງຕາຍຢ່າງນັ້ນ. ⁶ຝ່າຍພະຍານທັງສອງນັ້ນມີສິດອຳນາດອັດທ້ອງພ້າໄວ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜົນຕົກໃນລະຫວ່າງວັນເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ເຂົາກຳລັງປະກາດພຣະທຳ ແລະມີສິດອຳນາດໃຫ້ນ້ຳກາຍເປັນເລືອດໄດ້ ທັງມີສິດອຳນາດບັນດານໃຫ້ໄພອັນຕະລາຍທຸກຢ່າງທໍລະມານແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ທຸກເວລາຕາມຄວາມປາດຖະໜາ. ⁷ເມື່ອ

ການພະຍານຂອງເຂົາສິ້ນສຸດແລ້ວ ສັດຮ້າຍທີ່ຂຶ້ນມາຈາກເທວເລີກນັ້ນ ກໍຈະສູ້ຮົບກັບເຂົາ, ຈະຊະນະເຂົາ, ແລະຈະຂ້າເຂົາເສຍ. ⁸ແລະສົບຂອງເຂົາຈະຢູ່ທີ່ຖະໜົນໃນມະຫານະຄອນນັ້ນ ຊຶ່ງຕາມຄວາມປຽບທຽບເອີ້ນວ່າເມືອງ ໂຊໂດນ ແລະເມືອງ ເອຍົບ ອັນເປັນເມືອງທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຂົາຊົງຖືກຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ. ⁹ຄົນຫລາຍຊາດ, ຫລາຍກະກຸນ, ຫລາຍພາສາ, ແລະຫລາຍປະເທດ ຈະເຫັນສົບຂອງເຂົາຕະຫລອດສາມວັນເຄິ່ງ ແລະຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ເອົາສົບເຫລົ່ານັ້ນບັນຈຸໄວ້ໃນອຸບໂມງ. ¹⁰ແລະບັນດາຊາວໂລກຈະຊົມຊື່ນຍິນດີເພາະເຂົາ, ຈະສະໝຸກມ່ວນຊື່ນ, ຈະໃຫ້ຂອງຂວັນເຊິ່ງກັນແລະກັນ ເພາະຜູ້ປະກາດພຣະທຳທັງສອງນີ້ໄດ້ທໍລະມານຊາວໂລກທັງຫລາຍ. ¹¹ເມື່ອສາມວັນເຄິ່ງຜ່ານພົ້ນໄປແລ້ວ ລົມຊີວິດຊຶ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໃນສົບຂອງເຂົາ ເຂົາກໍລຸກຍືນຂຶ້ນ ແລະຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ເຫັນເຂົາກໍມີຄວາມຢ້ານກົວຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ. ¹²ຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຍິນພຣະສຸລະສຽງດັງມາຈາກສະຫວັນຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຂຶ້ນມາທີ່ນີ້” ແລະພວກສັດຕູກໍໄດ້ເຫັນເຂົາຂຶ້ນເມືອໃນເມກເຂົ້າສູ່ສະຫວັນ. ¹³ໃນເວລາໂມງນັ້ນ ບັງເກີດແຜ່ນດິນໄຫວຢ່າງໃຫຍ່ ແລະໜຶ່ງສ່ວນສົບຂອງນະຄອນນັ້ນກໍເພພັງລົງ ຈຳນວນຄົນຕາຍເພາະແຜ່ນດິນໄຫວນັ້ນມີເຈັດພັນຄົນ ແລະຄົນທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ກໍເກີດມີຄວາມຢ້ານຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ຈົ່ງພາກັນຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ.

¹⁴ວິບັດຖ້ວນສອງກໍຜ່ານໄປແລ້ວ ເບິ່ງແມ, ວິບັດຖ້ວນສາມກໍຈະມາເຖິງໃນໄວໆ ນີ້ແຫລະ.

ແກ ທີ່ ເຈັດ

¹⁵ເມື່ອເທວະດາຕົນທີ່ເຈັດໄດ້ເປົ່າແກຂຶ້ນແລ້ວ ມີຫລາຍສຽງໃນສະຫວັນກ່າວດັງຂຶ້ນວ່າ,
 “ລາຊະອານາຈັກແຫ່ງພິພິບນີ
 ໄດ້ກາຍເປັນກຳມະສິດແຫ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ
 ແລະເປັນຂອງພຣະຄຣິດຂອງພຣະອົງ
 ພຣະອົງຈະຊົງສາເຫວີຍລາດຕະຫລອດໄປເປັນນິດ.”

¹⁶ສ່ວນຜູ້ອາວຸໂສຊາວສີ່ທ່ານນັ້ນ ຊຶ່ງນັ່ງຢູ່ທີ່ບັນລັງຂອງຕົນຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ກໍໝູບລົງນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ. ¹⁷ກາບທູນວ່າ,
 “ຂ້າແດ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບສູງສຸດ,
 ຜູ້ຊົງດຳລົງຢູ່ໃນບັດຈຸບັນນີ້ ແລະຜູ້ໄດ້ດຳລົງຢູ່ໃນຄາວກ່ອນ
 ພວກຂ້າພະອົງໂມທະນາພຣະເດດພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ
 ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ລິດທານຸພາບອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງພຣະອົງ
 ຈົ່ງໄດ້ຊົງຕັ້ງຕົ້ນສະເຫວີຍລາດແຜ່ນດິນໂລກ.

¹⁸ ຝ່າຍນານາຊາດກໍມີຄວາມເຄືອງແຄ້ນ
 ແຕ່ພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງກໍມາເຖິງແລ້ວ
 ເຖິງເວລາທີ່ພຣະອົງຈະຊົງພິພາກສາບັນດາຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວ
 ແລະເຖິງເວລາທີ່ຈະຊົງປະທານລາງວັນ ແກ່ພວກຂ້ອຍໃຊ້ຂອງພຣະອົງ
 ຄືພວກຜູ້ປະກາດພຣະທຳແລະພວກໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ

ແລະແກ່ທຸກຄົນທີ່ຢາກເກາງພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ທັງຜູ້ນ້ອຍແລະຜູ້ໃຫຍ່
ແລະເຖິງເວລາແລ້ວ ທີ່ພຣະອົງຈະຊົງທຳລາຍພວກຄົນທີ່ທຳລາຍແຜ່ນດິນໂລກ.”

¹⁹ແລ້ວພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າໃນມະຫາສະຫວັນກໍໄຂອອກ ໃນພຣະວິຫານນັ້ນກໍເຫັນມີ
ທິບພຣະສັນຍາຂອງພຣະອົງ ແລ້ວກໍບັງເກີດມີພ້າແມບ, ສຽງຕ່າງໆ ກັບພ້າຮ້ອງ, ແຜ່ນດິນ
ໄຫວ, ທັງໝາກເຫັບຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

ບົດທີ 12

ຜູ້ຍິງແລະພະຍານາກ

¹ມີໝາຍສຳຄັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ປະກົດໃນສະຫວັນ ຄືຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງມີດວງອາທິດຄຸມຕົວເໝືອນ
ອາພອນ, ມີດວງຈັນຢູ່ໃຕ້ຕີນ, ມີດາວສິບສອງດວງຢູ່ເທິງຫົວເໝືອນພວງມາໂລ. ²ຍິງນັ້ນມີ
ທ້ອງແລະຮ້ອງຄາງເຈັບ ປວດຢູ່ ກຳລັງຈະເກີດລູກ. ³ມີໝາຍສຳຄັນອີກຢ່າງໜຶ່ງປະກົດໃນສະ-
ຫວັນ ດັ່ງນີ້, ມີພະຍານາກໃຫຍ່ສີແດງໂຕໜຶ່ງ ມີເຈັດຫົວ, ສິບເຂົາຢູ່ເທິງຫົວນັ້ນມີມົງກຸດເຈັດ
ອັນ. ⁴ທາງພະຍານາກໄດ້ຟາດດວງດາວໃນທ້ອງຟ້າໜຶ່ງສ່ວນສາມລົງໃສ່ແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ
ພະຍານາກໂຕນັ້ນຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຜູ້ທີ່ຈວນຈະເກີດລູກ ເພື່ອຈະກິນລູກນັ້ນເມື່ອເກີດແລ້ວ. ⁵ຜູ້ຍິງນັ້ນ
ໄດ້ເກີດລູກຊາຍ ຜູ້ຊຶ່ງຈະປົກຄອງປະຊາຊາດທັງປວງດ້ວຍຄ້ອນເຫລັກ ແລະລູກນັ້ນໄດ້ຖືກຊົງ
ຍົກຂຶ້ນເມື່ອເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະເຖິງພຣະລາຊະບັນລັງຂອງພຣະອົງ. ⁶ຝ່າຍຍິງນັ້ນໄດ້ໜີເຂົ້າໄປ
ອາໄສຢູ່ໃນປ່າ ທີ່ນາງມີບ່ອນຢູ່ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຈັດຕຽມໄວ້ໃຫ້ ເພື່ອນາງຈະໄດ້ຮັບການລ້ຽງ
ດູຢູ່ທີ່ນັ້ນລະຫວ່າງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບວັນ.

⁷ຂະນະນັ້ນໄດ້ເກີດສົງຄາມຂຶ້ນໃນຟ້າສະຫວັນ ມີກາເອນກັບເທບບໍລິວານຂອງຕົນໄດ້ສູ້ຮົບ
ກັບພະຍານາກ ພະຍານາກກັບບໍລິວານຂອງມັນກໍຕໍ່ສູ້. ⁸ແຕ່ຝ່າຍພະຍານາກບໍ່ອາດໄຂຂະນະ
ໄດ້ ແລະພວກພະຍານາກຈຶ່ງບໍ່ມີບ່ອນຢູ່ໃນສະຫວັນຕໍ່ໄປອີກ. ⁹ພະຍານາກໃຫຍ່ຊຶ່ງເປັນງູແຕ່
ດຶກດຳບັນທີ່ເຂົາເອີ້ນວ່າ ເດຍໂບໂລ, ແລະຊາຕານ, ຜູ້ຫລອກລວງມະນຸດທັງໂລກ ກໍຖືກຊັດ
ຖິ້ມລົງເສຍ ພະຍານາກກັບບໍລິວານຂອງມັນກໍຖືກຖິ້ມລົງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ¹⁰ແລະຂ້າພະເຈົ້າ
ໄດ້ຍິນສຽງດັງຂຶ້ນໃນສະຫວັນວ່າ,

“ບັດນີ້ຄວາມລອດພົ້ນ, ລິດເດດ, ແລະລາຊະອານາຈັກແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ
ທັງຫລາຍ ກັບທັງອຳນາດພຣະຄຣິດຂອງພຣະອົງໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ ເພາະວ່າຜູ້
ທີ່ກ່າວໂທດພວກພິນ້ອງຂອງເຮົາ ຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາທັງກາງເວັນ
ແລະກາງຄືນ ກໍໄດ້ຖືກຖິ້ມລົງເສຍແລ້ວ. ¹¹ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຂະນະພະຍານາກ
ດ້ວຍພຣະໂລຫິດຂອງພຣະເມສາໜ້ອຍ ແລະເພາະຄຳພະຍານຂອງເຂົາເອງ
ເພາະເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາຈະຕາຍກໍບໍ່ເສຍດາຍຊີວິດຂອງຕົນ. ¹²ເພາະເຫດນັ້ນ
ແຫລະ, ສະຫວັນກັບບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນຈຶ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີ ແຕ່ວິບັດຈະມີແກ່
ແຜ່ນດິນໂລກແລະນ້ຳທະເລ ເພາະວ່າມານໄດ້ລົງມາຫາເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຄຽດ
ແຄ້ນອັນໃຫຍ່ ເພາະວ່າມັນຮູ້ວ່າເວລາຂອງມັນມີໜ້ອຍ.”

¹³ເມື່ອພະຍານາກນັ້ນເຫັນວ່າຕົນຖືກຖິ້ມລົງເທິງແຜ່ນດິນໂລກແລ້ວ ມັນກໍໄລ່ຕິດຕາມຍິງທີ່ເກີດລູກຊາຍນັ້ນ. ¹⁴ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານປົກນົກອິນທິໃຫຍ່ສອງປົກໃຫ້ແກ່ຍິງນັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ນາງບິນໜີຈາກໜ້າງານນັ້ນເຂົ້າໄປໃນປ່າ ເຖິງບ່ອນທີ່ນາງຈະໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູໃນຊົ່ວເວລາໜຶ່ງ, ສອງເວລາ, ກັບເຄິ່ງເວລາ. ¹⁵ງູນັ້ນໄດ້ພົ້ນນ້ຳອອກຈາກປາກເໝືອນແມ່ນ້ຳ ໄຫລຕາມຍິງນັ້ນເພື່ອຈະໃຫ້ພັດຍິງນັ້ນໄປ. ¹⁶ແຕ່ແມ່ນດິນໄດ້ຊ່ອຍຍິງນັ້ນໄວ້ ໂດຍໄດ້ຍະຊ່ອງຮັບກິນເອົານ້ຳທີ່ພະຍານາກໄດ້ພົ້ນອອກມານັ້ນ. ¹⁷ຝ່າຍພະຍານາກກໍຄຽດແຄ້ນຍິງນັ້ນ ຈຶ່ງອອກໄປສູ່ຮີບກັບເຊື້ອສາຍຂອງຍິງນັ້ນທີ່ເຫລືອຢູ່ ຄືພວກທີ່ຖືຮັກສາຂໍ້ບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະທີ່ຍິດຖືຄຳພະຍານຝ່າຍພຣະເຢຊູ. ¹⁸ມັນ^[1] ໄດ້ຢືນຢູ່ທີ່ທາດຊາຍທະເລ.

ບົດທີ 13

ສັດຮ້າຍສອງໂຕ

¹ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສັດຮ້າຍສອງໂຕໜຶ່ງຂຶ້ນມາຈາກທະເລ ມີສິບເຂົາເຈັດຫົວທີ່ເຂົາທັງສິບມີມົງກຸດສິບອັນ ແລະທີ່ຫົວທັງເຈັດນັ້ນມີຊີ້ເປັນຄຳພີນປະໝາດ. ²ສັດຮ້າຍທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນນັ້ນ ຕົວເໝືອນເສືອດາວ, ຕີນເໝືອນຕີນໝີ, ແລະປາກເໝືອນປາກສິງ ພະຍານາກໄດ້ໃຫ້ລິດເດດແລະບັນລັງກັບອຳນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງຕົນແກ່ສັດຮ້າຍນັ້ນ. ³ຫົວຂອງສັດຮ້າຍນັ້ນຫົວໜຶ່ງປະກົດເໝືອນກັບວ່າຖືກຟັນເຖິງຕາຍແລ້ວ ແຕ່ບາດແຜອັນໜ້າຈະຕາຍນັ້ນໄດ້ຖືກປົວໃຫ້ດີແລ້ວ ຄົນທັງໂລກໄດ້ຕິດຕາມສັດຮ້າຍນັ້ນໄປດ້ວຍຄວາມອັດສະຈັນໃຈ. ⁴ເຂົາບູຊາພະຍານາກເພາະມັນໄດ້ໃຫ້ອຳນາດແກ່ສັດຮ້າຍນັ້ນ ແລະເຂົາໄດ້ບູຊາສັດຮ້າຍນັ້ນໂດຍກ່າວວ່າ, “ໃຜຈະປູປປານກັບສັດນີ້ໄດ້ ແລະໃຜຈະສາມາດສູ້ຮີບກັບສັດນີ້ໄດ້.” ⁵ພຣະເຈົ້າຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ສັດນັ້ນມີປາກເວົ້າຄຳຈອງຫອງແລະພີນປະໝາດ ແລະຊົງຍອມໃຫ້ມັນມີອຳນາດເຮັດຢ່າງນັ້ນຕະຫລອດສິ່ງສິບສອງເດືອນ. ⁶ມັນຕັ້ງຕົ້ນກ່າວຄຳພີນປະໝາດພຣະເຈົ້າ, ຕໍ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ຕໍ່ສະຖານທີ່ສະຖິດຂອງພຣະອົງ, ແລະຕໍ່ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນ. ⁷ແລະໄດ້ຊົງຍອມໃຫ້ມັນສູ້ຮີບກັບບັນດາໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າແລະຊະນະເຂົາ ຍັງຊົງປະທານໃຫ້ມັນມີອຳນາດເໜືອຊົນທຸກກະກຽມ, ທຸກຊາດ, ທຸກພາສາ, ແລະທຸກປະເທດ. ⁸ບັນດາຄົນທັງປວງທີ່ຢູ່ໃນໂລກຈະບູຊາສັດຮ້າຍນັ້ນຄືທຸກຄົນທີ່ບໍ່ມີຊີ້ຈິດໄວ້ໃນທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ ຕັ້ງແຕ່ຊົງສ້າງໂລກຄືທະບຽນຂອງພຣະເມສາ ນ້ອຍທີ່ຊົງຖືກຂ້າເສຍນັ້ນ. ⁹ຖ້າຜູ້ໃດມີໝູ ຈຶ່ງຟັງເອົາເທີນ.

¹⁰ “ຜູ້ໃດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ເປັນຊະເລີຍ
 ຜູ້ນັ້ນກໍຈະຕ້ອງເປັນຊະເລີຍ
 ຜູ້ໃດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ຕາຍດ້ວຍດາບ
 ຜູ້ນັ້ນກໍຈະຕ້ອງຖືກຂ້າດ້ວຍດາບ.”

[1] ສຳເນົາຕົ້ນສະບັບບາງສະບັບມີຄຳວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າ” ຈຶ່ງໃຫ້ປະໂຫຍກນີ້ຕິດຕໍ່ກັບ ບົດ 13 ຂໍ້ 1.

ນີ້ແຫລະ, ຄືຄວາມອົດທົນແລະຄວາມເຊື່ອທີ່ພວກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງມີ.

¹¹ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າເຫັນສັດຮ້າຍໂຕໜຶ່ງຂຶ້ນມາຈາກພື້ນດິນ ມີສອງເຂົາເໝືອນແກະນ້ອຍແລະກ່າວຄຳເໝືອນພະຍານາກ. ¹²ມັນໃຊ້ອຳນາດ ສັດຮ້າຍໂຕເດີມນັ້ນຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະຕໍ່ໜ້າມັນມັນເຮັດໃຫ້ໂລກແລະຄົນທີ່ຢູ່ໃນໂລກບູຊາສັດຮ້າຍໂຕເດີມນັ້ນຊຶ່ງບາດແຜອັນເປັນໜ້າຈະຕາຍນັ້ນໄດ້ຖືກປົວໃຫ້ດີແລ້ວ. ¹³ສັດຮ້າຍນີ້ສະແດງໝາຍສຳຄັນອັນໃຫຍ່ ຈົນເຮັດໃຫ້ໄຟຕົກຈາກພຳລົງສູ່ແຜ່ນດິນໂລກຕໍ່ຕາມະນຸດ. ¹⁴ມັນຫລອກລວງຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນໂລກດ້ວຍໝາຍສຳຄັນ ທີ່ຊົງຍອມໃຫ້ມັນເຮັດຕໍ່ໜ້າສັດຮ້າຍໂຕເດີມນັ້ນ ແລະມັນສັ່ງໃຫ້ເຂົາສ້າງຮູບສັດຮ້າຍທີ່ຖືກພັນດ້ວຍດາບແຕ່ຍັງບໍ່ຕາຍນັ້ນ. ¹⁵ຊົງຍອມໃຫ້ມັນມີອຳນາດທີ່ຈະໃຫ້ລົມຫັນໃຈແກ່ຮູບສັດນັ້ນເພື່ອຮູບສັດນັ້ນຈະປາກໄດ້ ແລະໃຫ້ມີອຳນາດເຮັດໃຫ້ບັນດາທີ່ບໍ່ຍອມບູຊາຮູບສັດຮ້າຍນັ້ນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ. ¹⁶ມັນຍັງເຮັດໃຫ້ຄົນທັງປວງ ທັງນ້ອຍແລະໃຫຍ່, ທັງຮັ່ງມີແລະຍາກຈົນ, ທັງເສລີແລະຂ້ອຍຂ້າ ໄດ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍໄວ້ທີ່ມີຂວາຫລືທີ່ໜ້າຜາກຂອງເຂົາ. ¹⁷ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຊື່ຫລືຂາຍໄດ້ ເວ້ນໄວ້ແຕ່ຜູ້ທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນຊື່ຂອງສັດຮ້າຍຫລືເລກທີ່ໝາຍເຖິງຊື່ມັນນັ້ນ. ¹⁸ໃນເລື່ອງນີ້ຕ້ອງໃຊ້ສະຕິບັນຍາຄວາມຮູ້ ຖ້າຜູ້ໃດມີຄວາມເຂົ້າໃຈກໍ່ໃຫ້ຄິດເລກຂອງສັດນັ້ນ ເພາະເປັນເລກຂອງບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງ ເລກຂອງມັນຄືທຶກຮ້ອຍທຶກສິບທຶກ.

ບົດທີ 14

ເພງຂອງຄົນແສນສີ່ໝື່ນສີ່ໜັ້ນ

¹ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແລະດັງນີ້, ພຣະເມສານ້ອຍຊົງຢືນຢູ່ທີ່ພູຊີໂອນ ແລະຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບພຣະອົງມີຈຳນວນແສນສີ່ໝື່ນສີ່ໜັ້ນຄົນ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ມີພຣະນາມຂອງພຣະອົງແລະພຣະນາມພຣະບິດາຂອງພຣະອົງຂຽນໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກຂອງເຂົາ. ²ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງດັງຈາກສະຫວັນເໝືອນສຽງນ້ຳອັນຫລວງຫລາຍ ແລະເໝືອນສຽງພ້ຳຮ້ອງດັງສະໜັ່ນ ສຽງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນນັ້ນກໍ່ເໝືອນສຽງນັກດົດພິນກຳລັງດົດພິນຢູ່. ³ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຮ້ອງເພງບົດໃໝ່ຕໍ່ໜ້າພຣະລາຊະບັນລັງ, ຕໍ່ໜ້າສັດທັງສີ່, ແລະຕໍ່ໜ້າພວກອາວຸໂສ ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດຮຽນຮູ້ເພງບົດນັ້ນໄດ້ ເວ້ນແຕ່ຄົນແສນສີ່ໝື່ນສີ່ໜັ້ນນັ້ນທີ່ໄດ້ຊົງໂຖ່ໄວ້ແລ້ວຈາກແຜ່ນດິນໂລກ.

⁴ຄົນເຫລົ່ານີ້ແຫລະ, ເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມຊົ່ວມົວໝອງກັບຜູ້ຍິງ ເພາະເຂົາເປັນພວກພົມມະຈາລີ ພຣະເມສານ້ອຍສະເດັດໄປທາງໃດແມ່ນຄົນເຫລົ່ານີ້ທີ່ຕາມສະເດັດ ຄົນເຫລົ່ານີ້ແຫລະ, ທີ່ຊົງໂຖ່ໄວ້ຈາກມວນມະນຸດ ເພື່ອເປັນຜົນແຮກຖວາຍແຕ່ພຣະເຈົ້າແລະແຕ່ພຣະເມສານ້ອຍ.

⁵ຈະຫາຄວາມຕົວະໃນປາກຂອງເຂົາບໍ່ພົບ ເຂົາບໍ່ມີຈຸດດ່າງພ້ອຍແລ້ວ.

ເທວະດາທັງສາມ

⁶ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເທວະດາອີກຕົນໜຶ່ງບິນໄປໃນທ້ອງພ້ຳ ມີຂ່າວປະເສີດອັນຕະຫລອດໄປເປັນນິດເພື່ອນຳໄປປະກາດແກ່ຊາວໂລກທັງປວງ ທຸກປະເທດ, ທຸກກະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະທຸກຊາດ. ⁷ເທວະດາຕົນນັ້ນໄດ້ຮ້ອງສຽງດັງຂຶ້ນວ່າ, “ຈົ່ງຢຳເກງພຣະເຈົ້າແລະຖວາຍພຣະກຽດແຕ່ພຣະອົງ ເພາະເຖິງເວລາທີ່ພຣະອົງຈະຊົງພິພາກສາແລ້ວ ແລະຈົ່ງນະມັດສະການ

ພຣະອົງຜູ້ຊົງສ້າງພ້າສະຫວັນ, ແຜ່ນດິນໂລກ, ນ້ຳທະເລ, ກັບນ້ຳພຸທັງຫລາຍ.

⁸ແລະເທວະດາອີກຕົນໜຶ່ງເປັນຕົນທີ່ສອງໄດ້ຕາມໄປຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ບາບີໂລນ ມະຫານະຄອນນັ້ນຫລົ້ມຈົມແລ້ວ, ຫລົ້ມຈົມເສຍແລ້ວ ຄົນະຄອນທີ່ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊາດທັງປວງດື່ມເຫລົ້າແວງປຸກຢ່າງເຫລືອເກີນຂອງຕົນ ຕາມຄວາມປາດຖະໜາທາງກາມ.”

⁹ມີເທວະດາອີກຕົນໜຶ່ງເປັນຕົນທີ່ສາມ ຕາມໄປຮ້ອງສຽງດັງຂຶ້ນວ່າ, “ຖ້າຜູ້ໃດບູຊາສັດຮ້າຍແລະຮູບຂອງມັນ ແລະຮັບເຄື່ອງໝາຍນັ້ນໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກຫລີທີ່ມີ. ¹⁰ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ຈະຕ້ອງດື່ມເຫລົ້າແວງແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ຊົງຖອກລົງໃນຈອກແຫ່ງພຣະພິໂລດນັ້ນ ໂດຍບໍ່ປົນກັບສິ່ງໃດ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກທໍລະມານໃນໄຟກັບມາດຕໍ່ໜ້າຜູ້ເທວະດາບໍລິສຸດ ແລະຕໍ່ພຣະພັກພຣະເມສານ້ອຍ. ¹¹ຄວັນແຫ່ງການທໍລະມານຂອງເຂົາກໍຟຸ່ງຂຶ້ນຕະຫລອດໄປເປັນນິດຄົນທັງຫລາຍທີ່ບູຊາສັດຮ້າຍແລະຮູບຂອງມັນ ກັບຜູ້ທີ່ຮັບເຄື່ອງໝາຍຊື່ຂອງມັນນັ້ນ ຈະບໍ່ມີເວລາພັກຜ່ອນທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ.” ¹²ໃນເລື່ອງນີ້ພວກໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືຜູ້ທີ່ຖືຮັກສາຂໍ້ບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າແລະຄວາມເຊື່ອຝ່າຍພຣະເຢຊູ ກໍຕ້ອງໃຊ້ຄວາມພຽນອົດທົນ.

¹³ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນພຣະສຸລະສຽງຈາກສະຫວັນຊົງສັ່ງວ່າ,
“ຈົ່ງຂຽນໄວ້ວ່າ ‘ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຕາຍໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ມີໄປກໍເປັນສຸກ”
ແລະພຣະວິນຍານຊົງຍືນຍັນວ່າ,
“ຈົ່ງຢູ່ແລ້ວ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ພັກຜ່ອນຈາກການເພື່ອຍຍາກຂອງຕົນ
ເພາະວ່າການງານທີ່ເຂົາໄດ້ເຮັດນັ້ນກໍຕິດຕາມເຂົາໄປ.”

ການກ່ຽວເກັບຜົນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ

¹⁴ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ ແລະດັ່ງນີ້, ມີເມກຂາວ ແລະມີຜູ້ໜຶ່ງປະທັບເທິງເມກນັ້ນເໝືອນກັບບຸດມະນຸດ ພຣະສຽນສວມພວງມາໄລຄຳ ແລະພຣະທັດຊົງຖືກ່ຽວດວງຄົມ. ¹⁵ມີເທວະດາອີກຕົນໜຶ່ງອອກມາຈາກພຣະວິຫານ ຮ້ອງສຽງດັງຂຶ້ນທູນພຣະອົງຜູ້ປະທັບເທິງເມກນັ້ນວ່າ, “ຈົ່ງໃຊ້ກ່ຽວຂອງພຣະອົງກ່ຽວໄປເທິນ ເພາະເຖິງເວລາກ່ຽວແລ້ວ ດ້ວຍວ່າຜົນທີ່ຈະຕ້ອງເກັບກ່ຽວໃນແຜ່ນດິນໂລກກໍສຸກແລ້ວ.” ¹⁶ພຣະອົງຜູ້ຊົງປະທັບເທິງເມກນັ້ນ ໄດ້ຊົງໃຊ້ກ່ຽວນັ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແຜ່ນດິນໂລກຈຶ່ງໄດ້ຖືກກ່ຽວແລ້ວ.

¹⁷ມີເທວະດາອີກຕົນໜຶ່ງອອກມາຈາກພຣະວິຫານໃນສະຫວັນ ຖືກ່ຽວດວງຄົມເໝືອນກັນ. ¹⁸ແລະມີເທວະດາອີກຕົນໜຶ່ງຜູ້ມີອຳນາດເໝືອນໄຟ ໄດ້ອອກມາຈາກແທ່ນບູຊາຮ້ອງບອກຜູ້ຖືກ່ຽວດວງຄົມດ້ວຍສຽງດັງວ່າ, “ຈົ່ງໃຊ້ກ່ຽວດວງຄົມຂອງທ່ານກ່ຽວພື້ວໝາກອະງຸ່ນແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ເພາະໝາກອະງຸ່ນນັ້ນສຸກແລ້ວ.” ¹⁹ເທວະດາຕົນນັ້ນຈຶ່ງໃຊ້ກ່ຽວຂອງຕົນໄປເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເກັບກ່ຽວຜົນເຄືອອະງຸ່ນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ແລ້ວກໍຖິ້ມລົງໃນອ່າງໃຫຍ່ຢູ່ບໝາກອະງຸ່ນແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າ. ²⁰ອ່າງທີ່ເຂົາຢູ່ບນັ້ນຕັ້ງຢູ່ນອກເມືອງ ເລືອດຈຶ່ງໄຫລອອກຈາກອ່າງນັ້ນສູງພຽງບັງທຽນມ້າ ໄຫລນອງໄປປະມານແສນຫົກພັນວາ.

ບົດທີ 15

ເທວະດາແລະໄພອັນຕະລາຍປະການສຸດທ້າຍ

¹ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໝາຍສໍາຄັນອັນໃຫຍ່ຫລວງ ແລະໜ້າອັດສະຈັນ ໃນສະຫວັນອີກປະການໜຶ່ງ ຄືມີເທວະດາເຈັດຕົນຖືໄພອັນຕະລາຍເຈັດຢ່າງ ເປັນໄພອັນຕະລາຍຮັ່ງສຸດທ້າຍເພາະວ່າພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າກໍຄົບຖ້ວນລົງດ້ວຍໄພອັນຕະລາຍເຫລົ່ານັ້ນ.

²ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເປັນເໝືອນທະເລແກ້ວບິນໄຟ ແລະໄດ້ເຫັນບັນດາຄົນທີ່ຊະນະສັດຮ້າຍແລະຮູບຂອງມັນ ກັບເລກໝາຍຊື່ຂອງມັນ ຍືນຢູ່ແຄມທະເລແກ້ວນັ້ນ ເຂົາຖືພິນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານ. ³ເຂົາຮ້ອງເພງຂອງ ໂມເຊ ຂ້ອຍໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເພງຂອງພຣະເມສານ້ອຍນັ້ນວ່າ,

“ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທານູພາບອັນສູງສຸດ
ພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະອົງກໍໃຫຍ່ຫລວງ ແລະໜ້າອັດສະຈັນ
ຂ້າແດ່ອົງພຣະມະຫາກະສັດແຫ່ງປະຊາຊາດທັງປວງ^[1]
ວິຖີທາງຂອງພຣະອົງກໍຍຸດຕິທໍາແລະທ່ຽງຈົງ.

⁴ ຂ້າແດ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຜໜໍຈະບໍ່ຍໍາເກງພຣະອົງ
ແລະຈະບໍ່ຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ
ເພາະວ່າພຣະອົງຜູ້ດຽວຊົງເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ
ປະຊາຊາດທັງປວງຈະມານະມັດສະການຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ
ເພາະກິດຈະການອັນຍຸດຕິທໍາຂອງພຣະອົງກໍປະກົດແຈ້ງແລ້ວ.

⁵ຫລັງຈາກນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະວິຫານໃນສະຫວັນ ຄືສໍານັກຜ້າແຫ່ງຄໍາພະຍານໄຂອອກ. ⁶ເທວະດາເຈັດຕົນທີ່ຖືໄພອັນຕະລາຍທັງເຈັດໄດ້ອອກມາຈາກພຣະວິຫານນັ້ນ ນຸ່ງທີ່ມືຜ້າປ່ານເນື້ອລະອຽດເສາະໃສ ແລະມີສາຍຮັດຄໍາຮັດທີ່ໜ້າເອິກ. ⁷ສັດຕົວໜຶ່ງໃນສີ່ຕົວນັ້ນ ໄດ້ເອົາຂັນຄໍາເຈັດໜ່ວຍທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ສືບໆ ໄປເປັນນິດຍິນໃຫ້ແກ່ເທວະດາທັງເຈັດຕົນນັ້ນ. ⁸ແລ້ວພຣະວິຫານກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວັນທີ່ມາຈາກພຣະລັດສະໝີຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຈາກລິດທານູພາບຂອງພຣະອົງ ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານນັ້ນໄດ້ຈົນກວ່າໄພອັນຕະລາຍທັງເຈັດຂອງເທວະດາເຈັດຕົນນັ້ນຈະໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ.

ບົດທີ 16

ຂັນແຫ່ງພຣະພິໂລດ

¹ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງດັງອອກມາຈາກພຣະວິຫານ ສັ່ງເທວະດາເຈັດຕົນນັ້ນວ່າ, “ຈົ່ງໄປເສຍ ເອົາຂັນທັງເຈັດໜ່ວຍທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າຖອກລົງເທິງແຜ່ນດິນ

[1]ສໍາເລົາກົກບາງສະບັບມີຂໍ້ຄວາມວ່າ “ແຫ່ງຊົ່ວອາຍຸທັງປວງ.”

ໂລກ.” ²ເທວະດາຕົນແຮກຈິ່ງອອກໄປເອົາຂັນຂອງຕົນຖອກລົງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະຄົນທັງຫລາຍທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ ແລະບູຊາຮູບຂອງມັນ ຈິ່ງເກີດເປັນຜີຮ້າຍແຮງແລະເຈັບປວດ.

³ເທວະດາຕົນທີ່ສອງໄດ້ຖອກຂັນຂອງຕົນລົງໃສ່ທະເລ ແລ້ວນໍ້າທະເລກໍກາຍເປັນເລືອດເໝືອນເລືອດຂອງຄົນຕາຍ ແລະບັນດາສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນທະເລນັ້ນກໍຕາຍໝົດ.

⁴ເທວະດາຕົນທີ່ສາມໄດ້ຖອກຂັນຂອງຕົນໃສ່ແມ່ນໍ້າແລະນໍ້າພູທັງຫລາຍ ນໍ້າເຫລົ່ານັ້ນກໍກາຍເປັນເລືອດ. ⁵ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນເທວະດາແຫ່ງນໍ້ານັ້ນຮ້ອງວ່າ,

“ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ບໍລິສຸດ
ຜູ້ຊົງດໍາລົງຢູ່ບັດນີ້ ແລະຜູ້ຊົງດໍາລົງຢູ່ໃນຄາວກ່ອນ
ພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ຍຸດຕິທໍາ

ເພາະພຣະອົງຊົງພິພາກສາເຫດການເຫລົ່ານີ້.

⁶ ເພາະຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເລືອດໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ

ແລະຂອງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທໍາໄຫລອອກ
ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານເລືອດໃຫ້ເຂົາດີ່ມ
ກໍສົມຄວນກັບການກະທໍາຂອງເຂົາແລ້ວ.”

⁷ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນແທ່ນບູຊາຮ້ອງວ່າ, “ຈິ່ງຢູ່ແລ້ວ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບສູງສຸດການພິພາກສາຂອງພຣະອົງກໍທ່ຽງຈິງແລະຍຸດຕິທໍາ.”

⁸ເທວະດາຕົນທີ່ສີ່ໄດ້ຖອກຂັນຂອງຕົນລົງໃສ່ດວງອາທິດ ດວງອາທິດຈິ່ງໄດ້ຮັບພຣະລາຊະທານອໍານາດລວກມະນຸດດ້ວຍໄຟ. ⁹ມະນຸດທັງຫລາຍຈິ່ງຖືກລວກດ້ວຍຄວາມຮ້ອນອັນແຮງກ້າ ແລະເຂົາໄດ້ປ້ອຍດ່າພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງມີອໍານາດເໜືອໄພອັນຕະລາຍເຫລົ່ານັ້ນ ແລະເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະອົງ.

¹⁰ເທວະດາຕົນທີ່ຫ້າໄດ້ຖອກຂັນຂອງຕົນໃສ່ບັນລັງຂອງສັດຮ້າຍ ແລະອານາຈັກຂອງມັນກໍມືດໄປ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຂົບຄຽງວລິນຂອງຕົນດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດ. ¹¹ເຂົາໄດ້ປ້ອຍດ່າພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ ເພາະຄວາມເຈັບປວດແລະເພາະຜີທີ່ເກີດຕາມຕົວ ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ກັບໃຈເສຍໃໝ່ຈາກກິດຈະການຂອງຕົນ.

¹²ເທວະດາຕົນທີ່ຫົກໄດ້ຖອກຂັນຂອງຕົນລົງໃສ່ແມ່ນໍ້າໃຫຍ່ ຄືແມ່ນໍ້າເອຟຣາດ ນໍ້າໃນແມ່ນໍ້ານັ້ນຈິ່ງແຫ້ງໄປ ເພື່ອຈັດແຈງທາງໄວ້ສໍາລັບກະສັດທັງຫລາຍທີ່ມາຈາກທິດຕາເວັນອອກ.

¹³ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຜີຖ່ອຍຮ້າຍສາມໂຕເໝືອນກົບອອກມາຈາກປາກພະຍານາກ, ຈາກປາກສັດຮ້າຍ, ແລະຈາກປາກຜູ້ປະກາດພຣະທໍາປອມ. ¹⁴ດ້ວຍວ່າຜີເຫລົ່ານັ້ນເປັນຜີທີ່ເຮັດໝາຍສໍາຄັນ ມັນອອກໄປທາກະສັດທັງຫລາຍທົ່ວພິພິ ເພື່ອໃຫ້ກະສັດເຫລົ່ານັ້ນມາຮ່ວມກັນສໍາລັບການສົງຄາມໃນວັນອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບສູງສຸດ. ¹⁵(“ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະມາເໝືອນຂະໂມຍ ຄວາມສຸກຈະມີແກ່ຜູ້ທີ່ເຝົ້າລະວັງ ແລະແກ່ຜູ້ທີ່ຮັກສາເລື່ອຜ້າຂອງຕົນບໍ່ໃຫ້ຕົວເປືອຍກາຍ ຍ້ານວ່າຄົນທັງຫລາຍຈະເຫັນຄວາມລະອາຍຂອງຕົນ.”)

¹⁶ແລະຜືທັງສາມໂຕນັ້ນໄດ້ໃຫ້ກະສັດທັງຫລາຍມາຊຸມນຸມກັນໃນບ່ອນໜຶ່ງ ຕາມພາສາເຮັບ-ເຮີເອີ້ນວ່າ ອາມາເຄໂດນ.

¹⁷ເທວະດາຕົນທີ່ເຈັດໄດ້ຖອກຂັ້ນຂອງຕົນລົງໃສ່ອາກາດ ແລະມີພຣະສຸລະສຽງດັງອອກມາຈາກພຣະລາຊະບັນລັງໃນພຣະວິຫານນັ້ນວ່າ, “ສໍາເລັດແລ້ວ.” ¹⁸ແລະເກີດມີພໍ້າແມບ, ມີສຽງດັງຕ່າງໆ, ມີພໍ້າຮ້ອງ, ແລະເກີດມີແຜ່ນດິນໄຫວອັນໃຫຍ່ ຊຶ່ງຕັ້ງແຕ່ມີມະນຸດເກີດມາໃນໂລກບໍ່ເຄີຍມີແຜ່ນດິນໄຫວອັນໃຫຍ່ແລະຮ້າຍປານນີ້ຈັກເທື່ອ. ¹⁹ມະຫານະຄອນນັ້ນກໍ່ແຍກອອກເປັນສາມສ່ວນ ແລະຫົວເມືອງທັງປວງຂອງນານາປະເທດກໍ່ຫລົ້ມຈົມ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງລືມມະຫານະຄອນບາບີໂລນ ແຕ່ໄດ້ຊົງໃຫ້ນະຄອນນັ້ນຕື່ມຈອກເຫລົ້າແວງແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງ. ²⁰ເກາະທຸກເກາະກໍ່ເຄື່ອນໜີໄປແລະຈະຊອກຫາພູທັງຫລາຍກໍ່ບໍ່ພົບ. ²¹ມີໝາກເທັບໃຫຍ່ກ້ອນລະຫ້າສິບກິໂລກາມ ຕົກລົງມາຈາກພໍ້າຖືກຄົນທັງປວງ ເຂົາຈຶ່ງປ້ອຍດ່າພຣະເຈົ້າເພາະໄພອັນຕະລາຍທີ່ເກີດມາຈາກໝາກເທັບນັ້ນ ດ້ວຍວ່າໄພອັນຕະລາຍນັ້ນຮ້າຍແຮງເຫລືອເກີນ.

ບົດທີ 17

ການພິພາກສາລົງໂທດຍິງໂສເພນີຄົນສໍາຄັນ

¹ເທວະດາຕົນໜຶ່ງໃນເຈັດຕົນທີ່ຖືຂັ້ນທັງເຈັດໜ່ວຍນັ້ນ ໄດ້ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າແລະເວົ້າວ່າ, “ເຊີນມານີ້ເທິນ ເຮົາຈະໃຫ້ທ່ານໄດ້ເຫັນການຊົງພິພາກສາລົງໂທດຍິງໂສເພນີຄົນສໍາຄັນ ທີ່ນັ່ງຢູ່ເທິງແມ່ນໍ້າອັນຫລວງຫລາຍ. ²ຄືຍິງນັ້ນທີ່ບັນດາກະສັດທົ່ວໂລກໄດ້ຫລິ້ນຜິດຊາຍຍິງກັບມັນແລະຊາວໂລກທັງຫລາຍໄດ້ມົວເມົາ ດ້ວຍເຫລົ້າແວງແຫ່ງການຜິດຊາຍຍິງຂອງມັນນັ້ນ.” ³ເທວະດາຕົນນັ້ນໄດ້ຍົກຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນປ່າໂດຍພຣະວິນຍານ ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງ ນັ່ງຢູ່ເທິງຫລັງສັດຮ້າຍສີແດງເຂັ້ມໂຕໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີຊື່ຫລາຍຊື່ເປັນຄໍາໝັ້ນປະໝາດເຕັມໄປທັງໂຕມັນມີເຈັດຫົວແລະສິບເຂົາ. ⁴ຍິງນັ້ນນຸ່ງເຄື່ອງສີມ່ວງອ່ອນແລະສີແດງເຂັ້ມ ປະດັບປະດາດ້ວຍເຄື່ອງຄໍາ, ດ້ວຍເພັດພອຍຕ່າງໆ ແລະໄຂ່ມຸກ ມີຂອງຍິງນັ້ນຖືຈອກຄໍາທີ່ເຕັມດ້ວຍຂອງໜ້າກຽດໜ້າຊັງ ແລະຂອງຂີ້ດຽດແຫ່ງການຜິດຊາຍຍິງຂອງຕົນ. ⁵ທີ່ໜ້າຜາກມີຊື່ຂຽນໄວ້ເປັນຄວາມເລິກລັບວ່າ, “ບາບີໂລນມະຫານະຄອນ, ແມ່ຂອງຍິງໂສເພນີທັງຫລາຍ ແລະແມ່ຂອງສິ່ງທັງປວງທີ່ໜ້າກຽດໜ້າຊັງໃນແຜ່ນດິນໂລກ.” ⁶ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າຍິງນັ້ນເມົາດ້ວຍເລືອດຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະດ້ວຍເລືອດຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ຍອມສະຫລະຊີວິດເພາະເປັນພະຍານຝ່າຍພຣະເຢຊູ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຍິງນັ້ນ ແລ້ວກໍ່ອັດສະຈັນໃຈຫລາຍ. ⁷ເທວະດາຕົນນັ້ນຈຶ່ງຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງອັດສະຈັນໃຈ ເຮົາຈະບອກໃຫ້ທ່ານຮູ້ຄວາມໝາຍຂໍ້ລັບເລິກຂອງຍິງນັ້ນ ແລະຂອງສັດຮ້າຍທີ່ມີເຈັດຫົວແລະສິບເຂົາ ຊຶ່ງເປັນພາຫະນະຂອງຍິງນັ້ນ. ⁸ສັດຮ້າຍທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນນັ້ນໄດ້ເປັນຢູ່ໃນຄາວກ່ອນ ແຕ່ບັດນີ້ບໍ່ໄດ້ເປັນຢູ່ມັນຈວນຈະຂຶ້ນມາຈາກເທວເລິກເພື່ອໄປສູ່ຄວາມຈົບຫາຍ ບັນດາຊາວໂລກທີ່ບໍ່ມີຊື່ຈິດໄວ້ໃນທະບຽນແຫ່ງຊີວິດຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນຊົງສ້າງໂລກນັ້ນ ກໍ່ຈະປະຫລາດໃຈເມື່ອເຂົາເຫັນສັດຮ້າຍທີ່ໄດ້ເປັນຢູ່ໃນຄາວກ່ອນ ແຕ່ບັດນີ້ບໍ່ໄດ້ເປັນຢູ່ ແລະຈວນຈະປະກົດມາອີກ. ⁹ໃນເລື່ອງນີ້ແຫລະ,

ຕ້ອງໃຊ້ຈິດໃຈທີ່ມີສະຕິບັນຍາ ທົ່ວທັງເຈັດນັ້ນໄດ້ແກ່ພູນ້ອຍເຈັດໜ່ວຍທີ່ຍິງນັ້ນນັ່ງຢູ່ ຄືໄດ້ແກ່ກະສັດເຈັດອົງ. ¹⁰ຊຶ່ງທ້າອົງໄດ້ຊົງລ່ວງໄປແລ້ວ, ອົງໜຶ່ງກຳລັງຊົງເປັນຢູ່, ແລະອີກອົງໜຶ່ງຍັງບໍ່ໄດ້ສະເດັດມາ ເມື່ອສະເດັດມາແລ້ວຈະຕ້ອງດຳລົງຢູ່ຊົ່ວຂະນະໜຶ່ງ. ¹¹ສັດຮ້າຍທີ່ໄດ້ເປັນຢູ່ໃນຄາວກ່ອນ ແຕ່ບັດນີ້ບໍ່ໄດ້ເປັນຢູ່ນັ້ນ ກໍເປັນອົງຖ້ວນແປດ ແຕ່ຍັງເປັນອົງໜຶ່ງໃນເຈັດອົງນັ້ນແລະຈະໄປສູ່ຄວາມຈົບຫາຍ. ¹²ເຂົາທັງສິບທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນນັ້ນ ໄດ້ແກ່ກະສັດສິບອົງທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ສະເໜີຍ ລາຊະສົມບັດ ແຕ່ຈະໄດ້ຮັບອຳນາດເໜືອກະສັດດ້ວຍກັນກັບສັດຮ້າຍນັ້ນໜຶ່ງຊົ່ວໂມງ. ¹³ກະສັດເຫລົ່ານັ້ນມີນ້ຳພຣະໄທຢ່າງດຽວກັນແລະຊົງມອບລິດແລະອຳນາດຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍນັ້ນ. ¹⁴ກະສັດທັງຫລາຍນັ້ນຈະສູ້ຮົບກັບພຣະເມສານ້ອຍ ແລະພຣະເມສານ້ອຍຈະມີໄຊຊະນະ ເພາະວ່າພຣະອົງເປັນຈອມເຈົ້ານາຍທັງຫລາຍແລະເປັນຈອມເຈົ້າ ນາຍກະສັດທັງຫລາຍ ຝ່າຍບັນດາຄົນທີ່ຢູ່ກັບພຣະອົງ ເປັນຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນເອົາ, ແລະຊົງເລືອກໄວ້, ກັບທັງເປັນຜູ້ສັດຊື່ ກໍຈະມີໄຊດ້ວຍກັນກັບພຣະອົງ.

¹⁵ເທວະດາຕົນນັ້ນໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ແມ່ນ້ຳທັງຫລາຍທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນຍິງ ໂສເພນີນັ່ງຢູ່ນັ້ນ ໄດ້ແກ່ຊົນຊາດ, ມວນຊົນ, ປະຊາຊາດ, ແລະພາສາຕ່າງໆ. ¹⁶ເຂົາທັງສິບກັບສັດຮ້າຍທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນນັ້ນຈະພາກັນກຽດຊັງຍິງໂສເພນີ, ຈະເຮັດໃຫ້ມັນຂາດມິດສະຫາຍແລະເບື້ອຍກາຍ, ຈະກັດກິນຊີ້ນແລະຈະເອົາໄຟເຜົາມັນເສຍ. ¹⁷ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງດົນໃຈໃຫ້ເຂົາເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ໂດຍການຊົງເຮັດໃຫ້ເຂົາມີຄວາມຄິດຢ່າງດຽວກັນ ຈຶ່ງໄດ້ມອບອານາຈັກຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍນັ້ນ ຈົນເຖິງຈະສຳເລັດຕາມພຣະທໍາຂອງພຣະເຈົ້າ. ¹⁸ສ່ວນຜູ້ຍິງທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນນັ້ນໄດ້ແກ່ມະຫານະຄອນ ທີ່ມີອຳນາດເໜືອກະສັດທັງຫລາຍທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ.”

ບົດທີ 18

ນະຄອນບາບີໂລນຫລົ້ມ

¹ຫລັງຈາກນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເທວະດາອີກຕົນໜຶ່ງກຳລັງລົງມາຈາກສະຫວັນ ມີອຳນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງ ແລະແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ສະຫວ່າງຂຶ້ນດ້ວຍລັດສະໝີຂອງຕົນນັ້ນ. ²ເທວະດານັ້ນໄດ້ຮ້ອງປະກາດສຽງແຮງກ້າຂຶ້ນວ່າ,

“ບາບີໂລນມະຫານະຄອນຫລົ້ມຈົມແລ້ວ ຫລົ້ມຈົມເສຍແລ້ວ
 ມັນກາຍເປັນບ່ອນອາໄສຂອງຜີຮ້າຍ
 ເປັນບ່ອນລີ້ຊ້ອນຂອງຜີຖ່ອຍຮ້າຍທຸກຢ່າງ
 ແລະເປັນຄອນນີກບໍ່ສະອາດແລະໜ້າກຽດທຸກຊະນິດ.

³ ເພາະວ່າປະຊາຊາດທັງປວງໄດ້ຕື່ມເຫລົ້າແວງປຸກ
 ຢ່າງເຫລືອເກີນແຫ່ງການຜິດຊາຍຍິງຂອງນະຄອນນັ້ນ
 ບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ລ່ວງຜິດຊາຍຍິງກັບນະຄອນນັ້ນ
 ແລະພໍ້ຄ້າທັງຫລາຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ
 ໄດ້ລ້ຳລວຍດ້ວຍຊັບອັນພູມເພືອຍຂອງນະຄອນນັ້ນ.”

4 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພຣະສຸລະສຽງອີກປະກາດອອກມາຈາກສະຫວັນວ່າ,

“ໄພ່ພົນຂອງເຮົາເອີຍ, ຈົ່ງອອກມາຈາກນະຄອນນັ້ນເສຍ
ເພື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າສ່ວນໃນການຜິດບາບຂອງມັນ
ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກໄພອັນຕະລາຍທີ່ຈະເກີດແກ່ມັນນັ້ນ.

5 ເພາະວ່າບາບຂອງນະຄອນນັ້ນກອງສູງຂຶ້ນພຽງພໍແລ້ວ
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຈິດຈຳການທຸດຈະລິດຂອງມັນໄວ້.

6 ນະຄອນນັ້ນໄດ້ໃຫ້ຜົນຢ່າງໃດກໍຈົ່ງໃຫ້ຜົນແກ່ມັນຢ່າງນັ້ນ
ແລະຈົ່ງຕອບແທນແກ່ການກະທຳຂອງມັນເປັນສອງທໍ່
ໃນຈອກທີ່ມັນໄດ້ປະສົມໄວ້ກໍຈົ່ງປະສົມລົງໃນຈອກນັ້ນສອງທໍ່.

7 ນະຄອນນັ້ນໄດ້ອວດຈອງທອງແລະປ່ອຍຕົວໄປຕາມຄວາມສະໜຸກສະໜານເທົ່າໃດ
ກໍຈົ່ງໃຫ້ມັນໄດ້ຮັບການທໍລະມານແລະຄວາມໂສກເສົ້າຫລາຍເທົ່ານັ້ນ
ເພາະມັນຄິດໃນໃຈວ່າ ‘ເຮົາຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງລາຊິນີບໍ່ແມ່ນແມ່ໝ້າຍ
ເຮົາຈະບໍ່ປະສົບຄວາມໂສກເສົ້າຈັກເທື່ອ’.

8 ເຫດສັນນັ້ນໄພອັນຕະລາຍຕ່າງໆ ຂອງນະຄອນນັ້ນ
ຈະເກີດຂຶ້ນໃນວັນດຽວຄືຄວາມຕາຍ, ຄວາມໂສກເສົ້າ, ຄວາມອີກຢາກ
ແລະໄພຈະເຜົາມັນໃຫ້ຈົບຫາຍເສຍເພາະວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຄືພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພິພາກສານະຄອນນັ້ນຊົງປະກອບດ້ວຍພຣະກຳລັງ.”

9 ບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ໄດ້ລ່ວງຜິດຊາຍຢຶງກັບນະຄອນນັ້ນ ແລະໄດ້ປ່ອຍຕົວໄປ
ຕາມຄວາມສະໜຸກສະໜານຮ່ວມກັນນັ້ນ ເມື່ອໄດ້ເຫັນຄວັນໄພທີ່ໄພ່ມັນກໍຈະຕີອີກຮ້ອງໄທ້.

10 ກະສັດເຫລົ່ານັ້ນຈະຢືນຢູ່ຫ່າງໄກ ເພາະຍ້ານໄພແຫ່ງການທີ່ທໍລະມານຂອງນະຄອນນັ້ນ
ແລະຈະກ່າວວ່າ,

“ວິບັດ, ວິບັດແລ້ວບາບິໂລນມະຫານະຄອນທີ່ແຂງແຮງເອີຍ,
ເຈົ້າໄດ້ຖືກການພິພາກສາລົງໂທດເສຍ
ພາຍໃນຊົ່ວໂມງດຽວເທົ່ານັ້ນ.”

11 ບັນດາພໍ່ຄ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຈະຮ້ອງໄທ້ແລະໂສກເສົ້າເພາະນະຄອນນັ້ນ ດ້ວຍວ່າບໍ່ມີໃຜ
ຊີ້ສິນຄ້າທີ່ເຂົາບັນທຸກມານັ້ນ. 12 ສິນຄ້າເຫລົ່ານັ້ນຄືຄຳ, ເງິນ, ເພັດພອຍຕ່າງໆ, ໄຂ່ມຸກ, ຜ້າ
ປ່ານເນື້ອລະອຽດ, ຜ້າສີມ່ວງອ່ອນ, ຜ້າໄໝ, ຜ້າສີແດງເຂັ້ມ, ໄມ້ຫອມທຸກຊະນິດ, ເຄື່ອງໃຊ້
ທຸກຊະນິດທີ່ເຮັດດ້ວຍງາ, ດ້ວຍໄມ້ອັນມີຄ່າ, ດ້ວຍທອງເຫລືອງ, ດ້ວຍເຫລັກ, ແລະດ້ວຍຫີນ
ລາຍ. 13 ແຄ, ເຄື່ອງຫອມ, ກຳຍານ, ນ້ຳມັນຫອມ, ເຄື່ອງຫອມເຜົາບູຊາ, ເຫລົ້າແວງ, ນ້ຳມັນ,
ເຂົ້າແປງລະອຽດ, ເຂົ້າບາເລ, ງົວ, ແກະ, ມ້າ, ລົດ, ຂ້ອຍຂ້າ, ແລະຊີວິດຈິດໃຈມະນຸດ.

14 “ຜົນຊົງຈິດໃຈຂອງເຈົ້າປາດຖະໜາຢາກໄດ້ນັ້ນ
ກໍລ່ວງພົ້ນໄປຈາກເຈົ້າແລ້ວ
ສິ່ງສາລະພັດອັນປານິດວິເສດແລະງົດງາມເຫລື້ອມໃສ

ກໍສູນເສຍໄປຈາກເຈົ້າແລ້ວ
ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ພົບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ອີກຈັກເທື່ອ.”

¹⁵ບັນດາພໍ່ຄ້າທີ່ຂາຍສິ່ງຂອງເຫລົ່ານີ້ ຈົນເປັນຄົນຮັ່ງມີເພາະນະຄອນນັ້ນ ຈະຍືນຢູ່ທ່າງໄກ
ເພາະຍ້ານໄພແຫ່ງການທໍລະມານຂອງມັນ ເຂົາຈະຮ້ອງໄທ້ແລະໂສກເສົ້າດ້ວຍສຽງດັງ. ¹⁶ວ່າ,
“ວິບັດ, ວິບັດແລ້ວ ມະຫານະຄອນນັ້ນ
ທີ່ເຄີຍນຸ່ງຫົ່ມຜ້າປານເນື້ອລະອງດ, ຜ້າສີມ່ວງອ່ອນ, ຜ້າສີແດງເຂັ້ມ
ທີ່ເຄີຍປະດັບຕົວດ້ວຍຄໍາ, ດ້ວຍເພັດພອຍຕ່າງໆແລະໄຂມຸກນັ້ນ.

¹⁷ ພຽງແຕ່ໃນຊົ່ວໂມງດຽວຊັບສົມບັດເຫລົ່ານັ້ນ
ໄດ້ຖືກຊົງທໍາລາຍເສຍໄປພົດ”
ນາຍສະເພົາທຸກຄົນແລະຄົນໂດຍສານ,
ບັນດາລູກເຮືອແລະຄົນທັງປວງທີ່ມີອາຊີບທາງທະເລ
ກໍຍືນທ່າງໄກ.

¹⁸ເມື່ອຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເຫັນຄວັນໄຟທີ່ໄໝ້ນະຄອນນັ້ນກໍຮ້ອງວ່າ, “ນະຄອນໃດໜຶ່ງ ຈະເປັນ
ເໝືອນມະຫານະຄອນນີ້.” ¹⁹ເຂົາໄດ້ເອົາຂີ້ຜຸ່ນດິນໃສ່ທົວຂອງຕົນ ພ້ອມຮ້ອງໄທ້ແລະໂສກເສົ້າ
ເອີ້ຍຂຶ້ນວ່າ,

“ວິບັດ, ວິບັດແລ້ວ ມະຫານະຄອນນີ້
ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທັງປວງທີ່ມີສະເພົາເດີນທະເລ
ເປັນຄົນຮັ່ງມີດ້ວຍຊັບສົມບັດຂອງມັນ
ພາຍໃນຊົ່ວໂມງດຽວກໍຖືກທໍາລາຍເສຍໄປພົດ.”

²⁰ “ໂອ ພໍາສະຫວັນແລະບັນດາໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າ
ໂອ ອັກຄະສາວົກແລະຜູ້ປະກາດພຣະທໍາທັງຫລາຍເອີຍ
ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີເພາະນະຄອນນັ້ນ
ດ້ວຍວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງພິພາກສາລົງໂທດນະຄອນນັ້ນ
ເພື່ອເປັນການແກ້ແຄ້ນໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍແລ້ວ.”

²¹ແລ້ວມີເທວະດາຜູ້ມີລິດຕົນໜຶ່ງ ໄດ້ຍົກທິນກ້ອນໜຶ່ງເໝືອນຫີນໂມ້ໄຫຍ່ ຖິ້ມລົງໃນທະເລ
ກ່າວວ່າ,

“ບາບິໂລນມະຫານະຄອນນັ້ນຈະຖືກຖິ້ມລົງ
ໂດຍຮຸນແຮງຢ່າງນີ້ແຫລະ
ແລ້ວຈະບໍ່ມີໃຜເຫັນມັນຕໍ່ໄປອີກຈັກເທື່ອ.

²² ສຽງນັກດົດພິນ, ນັກເສບ, ນັກເປົ່າຊຸ່ຍ, ແລະເປົ່າແກ
ຈະບໍ່ໄດ້ຍິນໃນເຈົ້າຕໍ່ໄປອີກ
ຈະບໍ່ພົບຄົນທີ່ມີວິຊາຊ່າງຢ່າງໃດຈັກຄົນໃນເຈົ້າຕໍ່ໄປອີກ
ແລະສຽງໂມ້ແປ້ງຈະບໍ່ໄດ້ຍິນໃນເຈົ້າຕໍ່ໄປອີກຈັກເທື່ອ.

- 23 ຈະບໍ່ມີແສງໂຄມສ່ອງສະຫວ່າງໃນເຈົ້າຕໍ່ໄປອີກ
ຈະບໍ່ມີໃຜໄດ້ຍິນສຽງເຈົ້າບ່າວເຈົ້າສາວໃນເຈົ້າຕໍ່ໄປຈັກເທື່ອ
ເພາະວ່າບັນດາພໍ່ຄ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ເປັນເຈົ້ານາຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະບັນດາປະຊາຊາດໄດ້ຖືກຫລອກລວງດ້ວຍເວດມົນຄາຖາຂອງເຈົ້າ.
- 24 ໃນນະຄອນນັ້ນເຂົາໄດ້ພົບເລືອດຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທໍາ
ແລະຂອງພວກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ
ກັບເລືອດຂອງບັນດາຄົນທີ່ຖືກຂ້າເທິງແຜ່ນດິນໂລກນັ້ນ.”

ບົດທີ 19

1 ຫລັງຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນເໝືອນສຽງດັງຂອງຜູງຄົນຈຳນວນຫລາຍໃນສະຫວັນ ກຳລັງຮ້ອງວ່າ,

“ອາເລລູຢາ
ຄວາມພົ້ນ, ສະຫງ່າລາສີ, ແລະລິດເດດ
ກໍເປັນຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ.

2 ເພາະວ່າການພິພາກສາຂອງພຣະອົງທ່ຽງຈິງແລະຍຸດຕິທຳ
ພຣະອົງໄດ້ຊົງພິພາກສາລົງໂທດຍິງໂສເພນີຄົນສຳຄັນນັ້ນ
ທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກຊົ່ວຮ້າຍໄປດ້ວຍການລ່ວງຜິດຊາຍຍິງຂອງຕົນ
ເພື່ອເປັນການແກ້ແຄ້ນຍິງນັ້ນຍ້ອນເລືອດບັນດາຂ້ອຍໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.”

3 ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຮ້ອງຂຶ້ນເປັນເທື່ອທີ່ສອງວ່າ, “ອາເລລູຢາຄວນໄຟທີ່ໄພ່ນະຄອນນັ້ນກໍພຸ່ງຂຶ້ນ
ຕະຫລອດເປັນນິດ. 4 ແລະພວກຜູ້ອາວຸໂສທັງຊາວສີ່ທ່ານກັບສັດທັງສີ່ນັ້ນ ກໍໄດ້ຂາບລົງນະມັດ-
ສະການພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງປະທັບຢູ່ເທິງພຣະລາຊະບັນລັງນັ້ນ ແລະຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ອາແມນ, ອາ-
ເລລູຢາ.

5 ແລະມີສຽງດັງອອກມາຈາກພຣະລາຊະບັນລັງວ່າ,
“ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຜູ້ເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງພຣະອົງ ທີ່ຍົາເກງພຣະອົງ
ທັງຜູ້ໃຫຍ່ແລະຜູ້ນ້ອຍ ຈົ່ງຖວາຍສັນລະເສີນແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ.

ງານລ້ຽງມຸງຄຸນສົມລົດຂອງພຣະເມສານ້ອຍ

6 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນເໝືອນສຽງຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ເໝືອນສຽງນ້ຳຫລາຍ ແລະ
ເໝືອນພ້ຳຮ້ອງສຽງແຮງກ້າວວ່າ,

“ອາເລລູຢາ
ເພາະວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບອັນສູງສຸດ
ໄດ້ຊົງຂຶ້ນສະເຫວີຍລາດແລ້ວ.

7 ໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍຊົມຊື່ນແລະປິຕິຍິນດີ

ພາກັນຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະອົງ
ເພາະເຖິງເວລາມຸງຄຸນສົມລົດຂອງພຣະເມສານ້ອຍແລ້ວ
ແລະເຈົ້າສາວຂອງພຣະອົງໄດ້ຕຽມພ້ອມແລ້ວ.

⁸ ແລະຊົງໂຜດໃຫ້ເຈົ້າສາວນັ້ນ
ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າປ່ານເນື້ອລະອຽດເສາະໃສແລະບໍລິສຸດ”
(ເພາະຜ້າປ່ານເນື້ອດີນັ້ນໄດ້ແກ່ການປະຕິບັດອັນຊອບທຳ
ແຫ່ງພວກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ).

⁹ ເທວະດາຕົນນັ້ນໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ຈົ່ງຂຽນໄວ້ວ່າ ຄວາມສຸກມີແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄດ້
ຮັບເຊີນມາໃນງານລ້ຽງມຸງຄຸນສົມລົດຂອງພຣະເມສານ້ອຍນັ້ນ’ ແລະເພິ່ນໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ,
“ຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ເປັນພຣະທຳທ່ຽງແທ້ຂອງພຣະເຈົ້າ.” ¹⁰ ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກົມຕົວລົງແທບຕົນ
ຂອງເທວະດານັ້ນເພື່ອຈະຂາບໄຫວ້ເພິ່ນ ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ລະວັງ ຢ່າເຮັດ
ຢ່າງນັ້ນ ເຮົາເປັນເພື່ອນຂ້ອຍໃຊ້ຮ່ວມກັນກັບທ່ານ ແລະຮ່ວມກັບພິນ້ອງຂອງທ່ານທີ່ຍຶດຖືຄຳ
ພະຍານຝ່າຍ ພຣະເຢຊູ ຈົ່ງນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ” ເພາະວ່າເນື້ອຄວາມຂອງການປະກາດ
ພຣະທຳກໍເປັນຄຳພະຍານຝ່າຍພຣະເຢຊູ.

ຜູ້ປະທັບເທິງຫລັງມ້າຂາວ

¹¹ ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສະຫວັນໄຂອອກ ແລະດັງນີ້, ມີມ້າຂາວໂຕໜຶ່ງ ພຣະອົງຜູ້ປະທັບ
ເທິງຫລັງມ້ານັ້ນຊົງພຣະນາມວ່າ “ສັດຊີ້” ແລະ “ທ່ຽງທຳ” ພຣະອົງຊົງພິພາກສາແລະທຳເສີກ
ດ້ວຍຍຸດຕິທຳ. ¹² ພຣະເນດຂອງພຣະອົງເໝືອນ ແປວໄຟເທິງພຣະສຽນຂອງພຣະອົງມີມົງກູດ
ຫລາຍອັນ ພຣະອົງຊົງມີພຣະນາມຈາລຶກໄວ້ຊຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ພຣະອົງເອງ. ¹³ ເສື້ອ
ຄຸມທີ່ພຣະອົງຊົງຖືນັ້ນກໍຈຸ່ມແລ້ວໃນເລືອດ^[1] ແລະພຣະນາມຂອງພຣະອົງເອີ້ນວ່າ “ພຣະທຳ
ຂອງພຣະເຈົ້າ.” ¹⁴ ຜູງກອງທັບໃນສະຫວັນນຸ່ງຫົ່ມຜ້າປ່ານເນື້ອລະອຽດຂາວບໍລິສຸດ ຂີ່ມ້າຂາວ
ແທ້ຕາມສະເດັດໄປ. ¹⁵ ມີພຣະແສງດວງຄົມອອກມາຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ ເພື່ອພຣະອົງ
ຈະຊົງຟັນບັນດາປະຊາຊາດດ້ວຍພຣະແສງນັ້ນ ພຣະອົງນີ້ແຫລະ, ຈະຊົງຄຸ້ມຄອງເຂົາດ້ວຍ
ຄ້ອນເຫລັກ ພຣະອົງຈະຊົງຢຽບຢຽມຢຽບໝາກອະງຸ່ນແຫ່ງພຣະພິໂລດອັນແຮງກ້າຂອງພຣະເຈົ້າ
ຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບສູງສຸດ. ¹⁶ ພຣະອົງຊົງມີພຣະນາມຈາລຶກໄວ້ທີ່ເຄື່ອງທົງ ແລະທີ່ພຣະອຸຣຸຂອງ
ພຣະອົງວ່າ, “ຈອມເຈົ້າກະສັດ” ແລະ “ຈອມເຈົ້ານາຍ.”

¹⁷ ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເທວະດາຕົນໜຶ່ງຢືນຢູ່ໃນດວງອາທິດ ເພິ່ນປະກາດດ້ວຍສຽງດັງ
ແກ່ນົກທັງປວງທີ່ບິນໄປມາໃນທ້ອງຟ້າວ່າ, “ຈົ່ງມາໂຮມກັນສຳລັບການບິນລ້ຽງອັນໃຫຍ່ຂອງ
ພຣະເຈົ້າ. ¹⁸ ເພື່ອຈະໄດ້ກິນຊີ້ນກະສັດ, ຊີ້ນນາຍທະຫານ, ຊີ້ນຊາຍສະກັນ, ຊີ້ນມ້າກັບຊີ້ນຄົນ
ທີ່ຂີ່ມ້ານັ້ນ, ແລະຊີ້ນປະຊາຊົນ ທັງເສລີແລະຂ້ອຍຂ້າ ທັງຜູ້ນ້ອຍແລະຜູ້ໃຫຍ່.”

[1] ສຳເນົາກົກບາງສະບັບວ່າ "ຊິດດ້ວຍເລືອດແລ້ວ."

¹⁹ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສັດຮ້າຍແລະກະສັດທັງຫລາຍຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ພ້ອມທັງກອງ-
ທັບຂອງກະສັດເຫລົ່ານັ້ນມາໂຮມກັນ ເພື່ອຮົບເສິກຕໍ່ສູ້ພຣະອົງຜູ້ປະທັບເທິງຫລັງມ້ານັ້ນ ແລະ
ຕໍ່ສູ້ກອງທັບຂອງພຣະອົງ. ²⁰ສັດຮ້າຍນັ້ນໄດ້ຖືກຈັບພ້ອມດ້ວຍຄົນທີ່ປອມຕົວເປັນຜູ້ປະກາດ
ພຣະທຳ, ທີ່ໄດ້ເຮັດໝາຍສຳຄັນຕໍ່ໜ້າສັດຮ້າຍນັ້ນ ແລະໃຊ້ໝາຍສຳຄັນນັ້ນຫລອກລວງຄົນທັງ-
ຫລາຍທີ່ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍແລະບູຊາຮູບຂອງມັນ ເຂົາທັງສອງໄດ້ຖືກຖິ້ມລົງທັງເປັນ
ໃນບຶງໄຟທີ່ໄໝ້ຢູ່ດ້ວຍມາດ. ²¹ສ່ວນຄົນທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ນັ້ນ ໄດ້ຖືກຂ້າດ້ວຍພຣະແສງທີ່ອອກມາ
ຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງປະທັບເທິງຫລັງມ້ານັ້ນ ແລະນົກທັງປວງກໍກິນຊີ້ນຂອງຄົນ
ເຫລົ່ານັ້ນຈົນອີ່ມ.

ບົດທີ 20

ລະຫວ່າງພັນປີ

¹ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເທວະດາຕົນໜຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ ເພິ່ນຖືຂໍ້ກະແຈຂອງເທວເລິກ
ແລະຖືໂສ້ເສັ້ນໃຫຍ່. ²ເພິ່ນໄດ້ຈັບພະຍານາກຊຶ່ງເປັນງູແຕ່ດຶກດຳບັນ ຄືພະຍາມານແລະຊາ-
ຕານ ແລະໄດ້ຜູກມັດມັນໄວ້ລະຫວ່າງພັນປີ. ³ແລ້ວຖິ້ມມັນລົງໃນເທວເລິກ ແລະລ້ຽນກະແຈທັງ
ຕິຕາປະທັບໃສ່ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມັນຫລອກລວງບັນດາປະຊາຊາດອີກຕໍ່ໄປ ຈົນກວ່າພັນປີນັ້ນລ່ວງໄປ
ແລ້ວ ພາຍຫລັງນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງປ່ອຍມັນອອກໄປຊົ່ວຄາວ.

⁴ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນບັນລັງຫລາຍອັນ ແລະຜູ້ທີ່ນັ່ງເທິງບັນລັງນັ້ນເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພຣະ-
ລາຊະທານອຳນາດພິພາກສາ ແລະຂ້າພະເຈົ້າຍັງໄດ້ເຫັນດວງວິນຍານຂອງຄົນທັງປວງທີ່ຖືກ
ຕັດຄໍ ເພາະເປັນພະຍານຝ່າຍພຣະເຢຊູ ແລະເພາະພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າຄືຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ບູຊາສັດ
ຮ້າຍຫລືຮູບຂອງມັນ ແລະບໍ່ໄດ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງມັນຕິດໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກຫລືມືຂອງຕົນ ຄົນ
ເຫລົ່ານັ້ນກັບຄືນມີຊີວິດໃໝ່ ແລະໄດ້ຄຸ້ມຄອງຮ່ວມກັບພຣະຄຣິດ ໃນລະຫວ່າງພັນປີ. ⁵(ນອກ-
ຈາກຄົນເຫລົ່ານີ້ຄົນອື່ນໆ ທີ່ຕາຍແລ້ວບໍ່ໄດ້ກັບຄືນມີຊີວິດອີກ ຈົນກວ່າພັນປີນັ້ນລ່ວງໄປແລ້ວ)
ນີ້ແຫລະ, ຄືການຄືນມາຈາກຕາຍຄັ້ງແຮກ. ⁶ຜູ້ໃດທີ່ມີສ່ວນໃນການຄືນມາຈາກຕາຍຄັ້ງແຮກ ຜູ້
ນັ້ນແຫລະ, ກໍເປັນສຸກແລະບໍລິສຸດ ຄວາມຕາຍທີສອງຈະບໍ່ມີອຳນາດເໜືອຄົນນັ້ນ ແຕ່ເຂົາຈະ
ໄດ້ເປັນປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າແລະຂອງພຣະຄຣິດ ທັງຈະຄຸ້ມຄອງຮ່ວມກັບພຣະອົງໃນລະ-
ຫວ່າງພັນປີ.

⁷ເມື່ອພັນປີນັ້ນລ່ວງໄປແລ້ວ ຊາຕານຈະຖືກປ່ອຍອອກຈາກຄຸກບ່ອນຂັງມັນໄວ້. ⁸ມັນຈະ
ອອກໄປຫລອກລວງບັນດາປະຊາຊາດ ທີ່ຢູ່ໃນທິດທັງສີ່ຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ຄືໂຄກ ແລະມາ-
ໂຄກ ໃຫ້ມາໂຮມກັນເພື່ອການຮົບເສິກ ຈຳນວນຄົນເຫລົ່ານັ້ນຫລາຍເໝືອນເມັດຊາຍທີ່ທະເລ.
⁹ເຂົາໄດ້ຍົກທັບອອກໄປທົ່ວໜ້າແຜ່ນດິນ ແລ້ວອ້ອມຄ້າຍພວກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າກັບນະຄອນ
ທີ່ພຣະອົງຊົງຮັກນັ້ນ ແຕ່ໄຟໄດ້ຕົກລົງມາຈາກສະຫວັນລ້າງຜານຄົນເຫລົ່ານັ້ນເສຍ. ¹⁰ສ່ວນ
ພະຍາມານທີ່ຫລອກລວງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ກໍຖືກຖິ້ມລົງໃນບຶງໄຟບິນກັບມາດ ຄືບ່ອນທີ່ສັດຮ້າຍ
ແລະຄົນທີ່ປອມຕົວເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທຳຢູ່ໃນນັ້ນ ເຂົາຈະຕ້ອງທົນທຸກທໍລະມານທັງກາງເວັນ

ແລະກາງຄືນຕະຫລອດໄປເປັນນິດ.

ພຣະລາຊະບັນລັງໃໝ່ສີຂາວແລະການຊົງພິພາກສາ

¹¹ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະລາຊະບັນລັງໃຫຍ່ສີຂາວ ແລະເຫັນພຣະອົງຜູ້ຊົງປະທັບເທິງບັນລັງນັ້ນ ເມື່ອພຣະອົງຊົງປະກົດ ແຜ່ນດິນໂລກແລະທ້ອງຟ້າກໍຝ່າຍໜີແລະບ່ອນຢູ່ສຳລັບແຜ່ນດິນໂລກແລະທ້ອງຟ້ານັ້ນກໍບໍ່ເຫັນອີກ. ¹²ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນບັນດາຜູ້ທີ່ຕາຍແລ້ວ ທັງຜູ້ໃຫຍ່ແລະຜູ້ນ້ອຍ ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະລາຊະບັນລັງນັ້ນແລະໜັງສືຕ່າງໆ ກໍໄຂອອກ ມີໜັງສືອີກເທລັມໜຶ່ງກໍໄຂອອກ ຄືທະບຽນແຫ່ງຊີວິດແລະຄົນທັງຫລາຍທີ່ຕາຍແລ້ວກໍຖືກຊົງພິພາກສາຕາມການປະຕິບັດຂອງເຂົາທີ່ຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືເຫລົ່ານັ້ນ. ¹³ທະເລກໍສົ່ງຄົນທັງຫລາຍທີ່ຕາຍໃນທະເລຄືນ ຄວາມຕາຍແລະແດນມໍລະນາກໍສົ່ງຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນແດນນັ້ນຄືນ ເຂົາທັງປວງກໍຖືກຊົງພິພາກສາຕາມການປະຕິບັດຂອງຕົນທຸກຄົນ. ¹⁴ຄວາມຕາຍແລະແດນມໍລະນາກໍຖືກຖິ້ມລົງໃນບຶງໄຟ ບຶງໄຟນີ້ແຫລະ, ເປັນຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງ. ¹⁵ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ມີຊື່ຈົດໄວ້ໃນທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ ຜູ້ນັ້ນກໍຖືກຖິ້ມລົງໃນບຶງໄຟ.

ບົດທີ 21

ທ້ອງຟ້າແລະແຜ່ນດິນໃໝ່

¹ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທ້ອງຟ້າໃໝ່ແລະແຜ່ນດິນໂລກໃໝ່ ເພາະວ່າທ້ອງຟ້າເດີມແລະແຜ່ນດິນໂລກເດີມນັ້ນໄດ້ລ່ວງໄປແລ້ວ ແລະທະເລກໍບໍ່ມີເໝືອນກັນ. ²ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນນະຄອນສັກສິດ ຄືກຸງເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ ກຳລັງລົງມາຈາກສະຫວັນແລະຈາກພຣະເຈົ້າ ນະຄອນນີ້ໄດ້ຈັດຕຽມໄວ້ແລ້ວເໝືອນຢ່າງເຈົ້າສາວແຕ່ງຕົວໄວ້ສຳລັບເຈົ້າບ່າວ. ³ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງດັງມາຈາກພຣະລາຊະບັນລັງວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ທີ່ສະຖິດຂອງພຣະເຈົ້າກໍຢູ່ກັບມະນຸດແລ້ວ ພຣະອົງຈະຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຂົາ^[1] ເຂົາພວກນັ້ນແຫລະ, ຈະເປັນໄພ່ໝົນຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະເຈົ້າເອງຈະປະທັບຢູ່ກັບເຂົາ. ⁴ພຣະເຈົ້າຈະຊົງເຊັດນ້ຳຕາທຸກໆ ຍົດຈາກຕາຂອງເຂົາ ຄວາມຕາຍຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປ ຄວາມໂສກເສົ້າ, ການຮ້ອງໄຫ້, ແລະຄວາມເຈັບປວດຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປ ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ມີຢູ່ຄາວກ່ອນນັ້ນກໍລ່ວງໄປແລ້ວ.

⁵ພຣະອົງຜູ້ຊົງປະທັບເທິງພຣະລາຊະບັນລັງໄດ້ຊົງກ່າວວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ເຮົາສ້າງສິ່ງທັງປວງຂຶ້ນໃໝ່” ແລະພຣະອົງຊົງກ່າວອີກວ່າ, “ຈົ່ງຂຽນໄວ້ ເພາະວ່າຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ແຫລະ, ສັດຊື່ແລະທ່ຽງແທ້.” ⁶ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ສຳເລັດແລ້ວ ເຮົາມີຄືອາລະຟາແລະໂອເມຄາ ເປັນເບື້ອງຕົ້ນແລະເປັນເບື້ອງປາຍ ຜູ້ໃດຫົວນ້ຳ ຝ່າຍເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນດື່ມຈາກນ້ຳພູແຫ່ງຊີວິດໂດຍບໍ່ຕ້ອງເສຍຄ່າ. ⁷ຜູ້ໃດມີໄຊຊະນະ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນມໍລະດົກ ເຮົາ

[1]ຫລືວ່າ “ພຣະເຈົ້າຄື ‘ພຣະອົງຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຂົາ’ ຈະຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ” (ເບິ່ງ ມທ 1:23.)
[2]ຫລືວ່າ “ຄົນທີ່ລະຍົດ.”

ຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ ເຂົານັ້ນແຫລະ, ຈະເປັນບຸດຂອງເຮົາ. ⁸ແຕ່ສ່ວນຄົນຂີ້ໂຍ່ຍ, ຄົນບໍ່ເຊື່ອ^[2] ຄົນທີ່ເຮັດການທ້າກງດທ້າຊັງ, ຄົນຄາດຕະກຳ, ຄົນລ່ວງຜິດຊາຍຍິງ, ຄົນໃຊ້ເວດມົນຄາຖາ, ຄົນໄຫວ້ພຣະທຽມ, ແລະຄົນຂີ້ຕົວະທຸກຄົນນັ້ນ ມໍລະດົກຂອງເຂົາຈະຢູ່ໃນບຶງທີ່ໄໝ້ຢູ່ດ້ວຍໄຟປົນກັບມາດ ຊຶ່ງເປັນຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງ.”

ກຸງເຢຣູຊາເລັມໃໝ່

⁹ເທວະດາຕົນໜຶ່ງໃນບັນດາເຈັດຕົນທີ່ຖືຂັນເຈັດໜ່ວຍ ອັນເຕັມໄປດ້ວຍໄພອັນຕະລາຍສຸດທ້າຍທັງເຈັດປະການນັ້ນໄດ້ມາເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ເຊີນມານີ້ ເຮົາຈະໃຫ້ທ່ານເຫັນເຈົ້າສາວທີ່ເປັນມະເຫສີຂອງພຣະເມສານ້ອຍນັ້ນ.” ¹⁰ເພິ່ນໄດ້ຍົກຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍພຣະວິນຍານໄປເທິງພູສູງໜ່ວຍໃຫຍ່ ແລະໄດ້ຊີ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນນະຄອນສັກສິດຄືກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຊຶ່ງກຳລັງລົງມາຈາກສະຫວັນ ແລະຈາກພຣະເຈົ້າ. ¹¹ນະຄອນນັ້ນປະກອບດ້ວຍລັດສະໝີຂອງພຣະເຈົ້າ ມີແສງຮຸ່ງເຮືອງເໝືອນແກ້ວມະນີອັນມີຄ່າແພງ ເໝືອນກັບແກ້ວມະນີໂຊດອັນເສາະໃສ. ¹²ນະຄອນນັ້ນມີກຳແພງໃຫຍ່ສູງ ມີປະຕູສິບສອງປ່ອງ ທີ່ປະຕູນັ້ນມີເທວະດາສິບສອງຕົນ ແລະທີ່ປະຕູນັ້ນໄດ້ຈາລຶກຊື່ກະກຸນຂອງພວກອິສຣາເອນສິບສອງກະກຸນໄວ້. ¹³ທິດຕາເວັນອອກມີສາມປະຕູ, ທິດເໜືອມີສາມປະຕູ, ທິດໃຕ້ມີສາມປະຕູ, ແລະທິດຕາເວັນຕົກມີສາມປະຕູ. ¹⁴ກຳແພງນະຄອນນັ້ນມີຫີນສິບສອງກ້ອນເປັນຖານ ແລະທີ່ຫີນນັ້ນໄດ້ຈາລຶກຊື່ອັກຄະສາວິກສິບສອງຄົນຂອງພຣະເມສານ້ອຍ.

¹⁵ເທວະດາຕົນທີ່ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນຖືໄມ້ແທກຄຳ ເພື່ອຈະແທກພຣະນະຄອນ, ແທກປະຕູ ກັບກຳແພງຂອງນະຄອນນັ້ນ. ¹⁶ຮູບຂອງນະຄອນນັ້ນເປັນສີ່ຫລ່ຽມມົນທົນ ກວ້າງຍາວທໍ່ກັນເພິ່ນເອົາໄມ້ແທກນະຄອນນັ້ນໄດ້ລ້ານສອງແສນວາ ກວ້າງຍາວສູງທໍ່ກັນ. ¹⁷ເພິ່ນແທກກຳແພງນະຄອນນັ້ນ ໄດ້ຮັອຍສີ່ສິບສີ່ສອກຕາມໄມ້ແທກວາທີ່ເທວະດານັ້ນໃຊ້ ຊຶ່ງເປັນເໝືອນໄມ້ແທກວາທີ່ມະນຸດເຄີຍໃຊ້. ¹⁸ກຳແພງນະຄອນນັ້ນກໍ່ດ້ວຍແກ້ວມະນີໂຊດ ແລະນະຄອນນັ້ນສ້າງດ້ວຍຄຳບໍລິສຸດສຸກໃສເໝືອນແກ້ວ. ¹⁹ບັນດາຖານຂອງກຳແພງນະຄອນນັ້ນປະດັບດ້ວຍເພັດພອຍທຸກຊະນິດ ຖານທີ່ໜຶ່ງເປັນແກ້ວມະນີໂຊດ, ທີ່ສອງໄພທູນ, ທີ່ສາມໂມຣາ, ທີ່ສີ່ມໍລະກົດ. ²⁰ທີ່ຫ້າບຸດ, ທີ່ຫົກພິລາ, ທີ່ເຈັດບຸສະບາຄຳນ້ຳແກ່, ທີ່ແປດເພທາຍ, ທີ່ເກົ້າບຸສະບາຄຳນ້ຳອ່ອນ, ທີ່ສິບປົກ, ທີ່ສິບເອັດນິນ, ແລະທີ່ສິບສອງເປັນແກ້ວເພທາຍສີ່ມ່ວງ. ²¹ປະຕູທັງສິບສອງນັ້ນເຮັດດ້ວຍໄຂ່ມຸກສິບສອງໜ່ວຍ ປະຕູລະໜ່ວຍ ແລະຖະໜົນໃນນະຄອນນັ້ນເປັນຄຳບໍລິສຸດສ່ອງໃສເໝືອນແກ້ວ.

²²ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຫັນມີພຣະວິຫານໃນນະຄອນນັ້ນ ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບສູງສຸດແລະພຣະເມສານ້ອຍຊົງເປັນພຣະວິຫານໃນນະຄອນນັ້ນ. ²³ນະຄອນນັ້ນບໍ່ຕ້ອງການແສງສະຫວ່າງຂອງດວງອາທິດແລະດວງຈັນເພາະພຣະລັດສະໝີຂອງພຣະເຈົ້າຊົງເປັນແສງສະຫວ່າງ ແລະພຣະເມສານ້ອຍຊົງເປັນໂຄມໄຟຂອງນະຄອນນັ້ນ. ²⁴ບັນດາປະຊາຊາດຈະທຽວໄປມາໃນຖ້ຳມາກງ ແສງສະຫວ່າງຂອງນະຄອນນັ້ນ ແລະບັນດາກະສັດໃນແຜ່ນດິນໂລກຈະນຳເອົາສະຫງ່າລາສີຂອງຕົນເຂົ້າໄປໃນນະຄອນນັ້ນ. ²⁵ປະຕູທັງຫລາຍໃນນະ-

ຄອນນັ້ນຈະບໍ່ອັດໃນເວລາກາງເວັນ (ເພາະໃນນະຄອນນັ້ນບໍ່ມີກາງຄືນ). ²⁶ເຂົາຈະນຳເອົາສະຫງ່າລາສີແລະກຽດຕິຍົດຂອງນານາປະເທດມາສູ່ນະຄອນນັ້ນ. ²⁷ສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງໃດທີ່ຖືກຊົ່ວມົວໝອງ ຫລືຜູ້ໃດທີ່ເຮັດການໜ້າກຽດໜ້າຊັງຫລືເວົ້າຕົວະ ຈະເຂົ້າໄປໃນນະຄອນນັ້ນບໍ່ໄດ້ເປັນເດັດຂາດ ມີແຕ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ມີຊື່ ຈົດໄວ້ໃນທະບຽນຂອງພຣະເມສານ້ອຍເທົ່ານັ້ນຈຶ່ງຈະເຂົ້າໄດ້.

ບົດທີ 22

¹ແລ້ວເທວະດາຕົນນັ້ນໄດ້ຊີ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນແມ່ນ້ຳທີ່ມີນ້ຳແຫ່ງຊີວິດໃສເໝືອນແກ້ວ ໄຫລອອກມາຈາກພຣະລາຊະບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຂອງພຣະເມສານ້ອຍ. ²ນ້ຳນັ້ນໄຫລຜ່ານຖະໜົນຂອງນະຄອນນັ້ນ ຢູ່ຮິມແມ່ນ້ຳທັງສອງຟາກມີຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດຊຶ່ງເກີດຜົນສົບສອງຊະນິດເກີດຜົນທຸກເດືອນ ແລະໃບຕົ້ນນັ້ນສຳລັບປົວບັນດາປະຊາຊາດໃຫ້ດີ. ³ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດຖືກຊົງປ້ອຍດ່ຳອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ພຣະລາຊະບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າແລະຂອງພຣະເມສານ້ອຍຈະຕັ້ງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະບັນດາຂ້ອຍໃຊ້ຂອງພຣະອົງຈະບົວລະບັດພຣະອົງ. ⁴ເຂົາຈະເຫັນພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈະຊົງປະທັບຕາໃສ່ໜ້າຜາກຂອງເຂົາ. ⁵ກາງຄືນຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປ ເຂົາບໍ່ຕ້ອງການແສງໂຄມໄຟຫລືແສງອາທິດ ເພາະວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງສ່ອງສະຫວ່າງໃສ່ເຂົາ ແລະເຂົາຈະໄດ້ຄຸ້ມຄອງຢູ່ຕະຫລອດໄປເປັນນິດ.

ພຣະເຢຊູສະເດັດມາໂດຍໄວ

⁶ເທວະດາຕົນນັ້ນໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ແຫລະ, ສັດຊີ້ແລະທ່ຽງແທ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າແຫ່ງດວງວິນຍານຂອງບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ໄດ້ຊົງໃຫ້ເທວະດາຂອງພຣະອົງສະແດງແກ່ບັນດາຂ້ອຍໃຊ້ຂອງພຣະອົງເພື່ອໃຫ້ຮູ້ເຫດການທັງປວງທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງເກີດຂຶ້ນໃນໄວໆ ນັ້ນ.”

⁷“ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະມາໃນໄວໆ ນີ້ ຜູ້ໃດທີ່ຖືຮັກສາຄຳທຳນວາຍໃນໜັງສືມ້ວນນີ້ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ເປັນສຸກ.”

⁸ຝ່າຍຂ້າພະເຈົ້າ, ຄືໂຢຮັນ ເປັນຜູ້ໄດ້ຍິນແລະໄດ້ເຫັນເຫດການເຫລົ່ານີ້ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນແລະໄດ້ເຫັນແລ້ວ ກຳນ້ອມຕົວລົງຈະນະມັດສະການແທບຕົນຂອງເທວະດາຕົນທີ່ໄດ້ສະແດງເຫດການເຫລົ່ານີ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ. ⁹ເທວະດາຕົນນັ້ນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ລະວັງ, ຢ່າເຮັດຢ່າງນັ້ນ ເຮົາເປັນເພື່ອນຂ້ອຍໃຊ້ຢ່າງດຽວກັນກັບທ່ານ ແລະກັບພວກພິນ້ອງຂອງທ່ານຊຶ່ງເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ແລະກັບພວກທີ່ຖືຮັກສາຖ້ອຍຄຳທັງຫລາຍໃນໜັງສືມ້ວນນີ້ ໃຫ້ທ່ານນະມັດສະການພຣະເຈົ້າສາ. ¹⁰ແລ້ວເພິ່ນໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ຢ່າປະທັບຕາອັດຄຳທຳນວາຍໃນໜັງສືມ້ວນນີ້ ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ຈະເຖິງແລ້ວ. ¹¹ຝ່າຍຄົນອະທຳກຳໃຫ້ເຮັດການອະທຳຕໍ່ໄປ ຜູ້ທີ່ເປັນຄົນຊົ່ວຊ້າກຳໃຫ້ເຂົາຊົ່ວຊ້າຕໍ່ໄປ ຝ່າຍຄົນຊອບທຳກຳໃຫ້ເຮັດການຊອບທຳຕໍ່ໄປ ແລະຜູ້ທີ່ເປັນຄົນບໍລິສຸດກຳໃຫ້ເຂົາເປັນບໍລິສຸດຕໍ່ໄປ.”

¹²“ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະມາໃນໄວໆ ນີ້ ເຮົາຈະນຳເອົາບຳເໜັດຂອງເຮົາມານຳ ເພື່ອ

ຕອບແທນການປະຕິບັດຂອງທຸກຄົນ. ¹³ຝ່າຍເຮົາ, ຄືອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ, ຜູ້ເປັນກົກແລະຜູ້ສຸດທ້າຍ, ເປັນເບື້ອງຕົ້ນແລະເປັນເບື້ອງປາຍ.

¹⁴ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຊໍາລະລ້າງເສື້ອຜ້າຂອງຕົນນັ້ນແຫລະ, ເປັນສຸກ ເພື່ອວ່າເຂົາຈະມີສິດເຂົ້າໄປເຖິງຕົ້ນໄມ້ທີ່ໃຫ້ມີຊີວິດ ແລະເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນນະຄອນນັ້ນທາງປະຕູ. ¹⁵ສ່ວນຝູງໜ້າກັບຄົນທີ່ໃຊ້ເວດມົນຄາຖາ, ຄົນລ່ວງຜິດຊາຍຢຶງ, ຄົນຄາດຕະກຳ, ຄົນໄຫວ້ພຣະທຽມ, ກັບທຸກໆ ຄົນທີ່ຮັກຄວາມບໍ່ຈິງແລະເຮັດຕາມພວກເຫລົ່ານີ້ແຫລະ, ຈະຢູ່ພາຍນອກ.”

¹⁶“ຝ່າຍເຮົາ, ຄືເຢຊູ, ເຮົາໄດ້ໃຊ້ເທວະດາຂອງເຮົາໄປເປັນພະຍານ ເພື່ອສະແດງເຫດການເຫລົ່ານີ້ແກ່ທ່ານສໍາລັບຄຣິສຕະຈັກທັງຫລາຍ ເຮົານີ້ເປັນຮາກເຄົ້າແລະໜໍເຊື້ອຂອງດາວິດ, ເປັນດາວເພັກດວງໃສ່ຮຸ່ງເຮືອງ.” ¹⁷ຝ່າຍພຣະວິນຍານແລະເຈົ້າສາວຊິງກ່າວວ່າ, “ເຊີນມາ” ໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຍິນນັ້ນທູນວ່າ, “ເຊີນມາ” ໃຫ້ຜູ້ຫົວນໍ້າຄໍາມາ ຜູ້ໃດມີໃຈປາດຖະໜາກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນມາຮັບນໍ້າສໍາລັບຊີວິດໂດຍບໍ່ຕ້ອງເສຍຄ່າ.

¹⁸ຝ່າຍຂ້າພະເຈົ້າ, ເປັນພະຍານແກ່ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຍິນຄໍາທໍານວາຍທັງຫລາຍໃນໜັງສືມັ່ນນີ້ວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຈະເພີ່ມເຕີມຂໍຄວາມໃດໃສ່ໜັງສືນີ້ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງເອົາໄພອັນຕະລາຍທີ່ຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືມັ່ນນີ້ ເພີ່ມເຕີມແກ່ຜູ້ນັ້ນ. ¹⁹ແລະຖ້າຜູ້ໃດຕັດຂໍຄວາມໃດອອກຈາກໜັງສືທໍານວາຍນີ້ ພຣະເຈົ້າກໍຈະຊົງຕັດສ່ວນແບ່ງຂອງຜູ້ນັ້ນທີ່ມີຢູ່ໃນຕົ້ນໄມ້ຊຶ່ງໃຫ້ມີຊີວິດ ແລະສ່ວນແບ່ງໃນນະຄອນສັກສິດ ທີ່ຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືມັ່ນນີ້ອອກເສຍ.

²⁰ພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນພະຍານໃນເຫດການເຫລົ່ານີ້ຊົງກ່າວວ່າ, “ແນ່ນອນ, ເຮົາຈະມາໃນໄວ້ງນີ້.”

“ອາແມນ, ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ເຊີນສະເດັດມາເທີນ.”

²¹ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນແຫ່ງ ພຣະເຢຊູເຈົ້າຈົ່ງສະຖິດຢູ່ນໍາຄົນທັງປວງເທີນ.

* * *

ຕົວຫຍໍ້

ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້	ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້
ປະຖົມມະການ	ປຖກ	ປັນຍາຈານ	ປຍຈ
ອົບພະຍົບ	ອພຍ	ຍອດເພງ	ຍດພ
ລະບຽບພວກເລວີ	ລລວ	ເອຊາຢາ	ອຊຢ
ຈິດເຊັ່ນບັນຊີ	ຈຊບ	ເຢເຣມີຢາ	ພຄຄ
ພຣະບັນຍັດສອງ	ພບຍ	ເພງຄຳຄວນ	ຢຣມ
ໂຢຊວຍ	ຢຊຍ	ເອເຊກີເອນ	ອສກ
ພວກຜູ້ປົກຄອງ	ຜປຄ	ດານີເອນ	ດນອ
ນາງຣຸດ	ນຣດ	ໂຮເຊອາ	ຮຊອ
1 ຊາມູເອນ	1ຊມອ	ໂຢເອນ	ຢອນ
2 ຊາມູເອນ	2ຊມອ	ອາໂມດ	ອມດ
1 ກະສັດ	1ກສດ	ໂອບາດີຢາ	ອບດ
2 ກະສັດ	2ກສດ	ໂຢນາ	ໂຢນ
1 ຂ່າວຄາວ	1ຂຄວ	ມີກາ	ມກາ
2 ຂ່າວຄາວ	2ຂຄວ	ນາຮູມ	ນຮມ
ເອັດຊະຣາ	ອສຣ	ຮາບາກຸກ	ຮບກ
ເນເຮມີຢາ	ນຮຢ	ເຊຟານີຢາ	ສຟຢ
ເອສະເທີ	ອຊທ	ຮັກກາຍ	ຮກຍ
ໂຢບ	ໂຢບ	ເສກາລີຢາ	ສກຢ
ເພງສັນລະເສີນ	ພສສ	ມາລາກີ	ມລກ
ສຸພາສິດ	ສພສ		

This 2010 edition of the Lao Bible has been revised and extended from the 1979 edition of the Lao Shorter Old Testament and 1973 edition of the Lao New Testament, as published by Thailand Bible Society in 1991.